

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 27 • Nr. 9 • oktober 2001

*SJEF EN AD OP WEG
NAAR COMPOSTELA*

OP NAAR DE TOP

HANZESTEDENPAD

*14E HEUVELLAND
4-DAAGSE*

GR5 ECHTERNACH

Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO, tevens aangesloten bij NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

**ERELEDEN w.s.v. OLAT: Piet Knoester*, Theo Tromp*
Jan van de Ven*, Hein Lenders**

-◇-

**LEDEN VAN VERDIENSTE: Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer,
Antoon Stoop, Henk Plasman en Ad van Asten**

*ook drager van de Cornelis van Montfort-trofee

inhoud OLAT-Nieuws oktober 2001

Van de Voorzitter	Marinus van Roosmalen	4
Van de Bestuursafel	Hein Lenders.....	5
Medewerkersdag: Constant Dedel		
Ledenadministratie: mutaties.....		6
- Onze jarigen		
Clubreizen: programma 2002.....		7
Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen:		8
Clubkampioenschap per 16 september.....		
Programma		9
De 80 van de Langstraat Klaas Bakker		
Snelwandelen.....		
Wandelen op Dinsdag:		10
Het nieuwe programma 2001- 2002.....		11
.....		
Rectificatie prestatiedaillies		12
.....		
Het verhaal van een Pelgrim: uit het dagboek van Sjef Koolen.....		12
Op naar de top: Margriet Fischer		16
Op stap met Constant: Nieuwe Land en Bataviatocht.....		
Airborne-wandeltocht: Constant Dedel.....		17
Ourthevallei in tropische schoonheid: Ad van Asten.....		18
Hanzestedenpad: Willemien Konink		21
14° Heuvelland 4-daagse: Henri en Coos.....		23
De Kempische Wandeldagen: Piet Royakkers		25
GR 5 Echternach: Jeannette en Vincent.....		27
Voor u gelezen: Peter en Ad.....		30
Wegwijzers:		
De wandelkalender		31
OLAT Programma.....		32

Foto voorkaft: Vrijwilligersdag Mierlo

foto's van: Piet Royakkers, Sjef en Ad, Jeannette en Vincent, Riet Emans en Ad van Asten

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
☎/ Fax 0413-475467
e-mail: MvRoosmalen@hetnet.nl

#

Vice-voorzitter:

Aoo M.H. TROMP
49.02.25.500
1(NL) NSE SFOR 10
LOGpel BUGONJO
NAPO 83
3509 VD UTRECHT

Dit adres
geldt tot
eind
oktober

#

Secretaris:

Jeannette van Boerdonk
Mr. van de Lindenstraat 6
5469 GJ Keldonk
☎0413-211978
e-mail: vvb@IAEhv.nl

Dit adres
geldt tot
november

#

José Schimmel ☎040-2850809

#

Penningmeester:

Jos van den Bersselaar
Hagenkampweg Zd. 146
5615 DA Eindhoven
☎040-2524404
e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

#

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Bestuursleden:

Hein Lenders
Herdersveld 159
5665 JN Geldrop

#

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
☎0495-537775
e-mail: tvwehboolat@hetnet.nl

#

Ad Verbakel
Past. Bogaertsstr. 12
5469 EZ Keldonk
☎ 0413-212161

#

Banknummer OLAT:

13.82.11.736
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Gironummer OLAT:

17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Ledenadministratie:
Nellie Leijssen
Jacobus Deckersstraat 9
5616 JN Eindhoven
☎ 040-252 6772

Clubreizen:
Theo Tromp
e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
gironr. 70.68.01
t.n.v. OLAT-clubreizen
Weert.

Startbureau:

Jos van den Bersselaar
☎040 -2524404
Boetiek:
Mia Dielesen/Francien vd Laar
☎040-2552742/0499-471298
Parkoersen:

Ad Verbakel
☎0413-212161
OLAT-verzorging: Algemeen
Willem Schoonhen
☎ 040 - 2420422

Nijmegen

Vierdaagse verzorging:
Regina jr
Esther v/d Velden
Overnachting Vierdaagse
Hein Lenders
☎06-12074473
giro: 2608214
Wandelwegen:
Toon van Wordragen
☎0495 - 537775

Redactie OLAT-Nieuws:

Margriet Fischer
Peter van de Ven
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel
☎0499-473767 (ook fax)
a.h.van.asten@hccnet.nl
Verzending OLAT-Nieuws
Nellie Leijssen
Corrie Tiersma

OLAT WEBSITE

www.wandel-olat.org/

OLAT COMMISSIES

Wandelwegen:

Informatie:

Toon van Wordragen, coörd.

**J. van Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert**

☎0495-537775

e-mail:

tvwehboolat@hetnet.nl

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coörd.

Mariet Ahlers

☎06-24175221

Hulstbosakker 47

5625 VS EINDHOVEN

Paul Canters

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coörd.

☎0499-473767

Lupinelaan 27

5691 WC SON

Peter van de Ven

Margriet Fischer

Theo Tromp (algemeen,

bestuur en commissies)

a.i. Hein Lenders

m.m.v. Philip Krul voor

snelwandelen

Clubreizen:

Theo Tromp,

Toon van Wordragen

Simon Willems

Jan Hendrix

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.

Mia Dielesen

☎040 - 2552742

Diephuisstraat 24

5652 PA Eindhoven

e-mail:

m.dielesenbeerens@chello.nl

Hein Lenders

Jos van den Bersselaar

Ad Verbakel

Marinus van Roosmalen

Jacques Smits

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten,
Peter van de Ven,
Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

**Voor 19 oktober voor plaatsing in het
novembernummer 2001 (dat begin november
verschijnt.)**

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

**oktober 2001
JAARGANG 27, NR. 9**

Van de Voorzitter

Op zondag 2 september is onze medewerkerdag gehouden, er hadden zich een 50-tal personen opgegeven en die hebben ook meegedaan. We werden tussen 13.00 en 13.45 uur op 'De Aardborsthoeve' in Mierlo verwacht. De ontvangst was met een kop koffie en gebak. Daarna werden diverse oud-boerenspelen gedaan. Om half 6 werden we uitgenodigd voor een hele goede Brabantse koffietafel. Om half 7 stonden de huifkarren klaar om nog een tocht te maken over de heide, waarvan we tegen 8 uur terug waren. Vrijwel iedereen heeft genoten van deze middag. Bij nadere informatie onder de

gasten komt naar voren dat we volgend jaar weer zo iets mogen doen. Het brengt de medewerkers op een andere manier bij elkaar. De organisatie van deze middag was in handen van Toon van Wordragen, die we hiervoor hartelijk danken.

Op 6 oktober, werd voor de 6^e maal de Lichtstad avondwandeling in Eindhoven georganiseerd, onze eerste activiteit van het nieuwe seizoen 2001-2002. Onze eerste winterseriewandeling vindt dit jaar plaats op **Let wel: op 21 oktober**, te Oostelbeers waar we ook in februari 1998 een winterserietocht hielden, en daar mochten we toen maar liefst ruim 1000 wandelaars inschrijven. Het is daar een zeer mooie omgeving.

OPGELET: de winterserietocht, die we in december gewend waren, is in verband met de drukke feestdagen in die maand komen te vervallen. Wel vieren we op 28 december onze 10e Grenzelozetocht in samenwerking met Milieu 2000 uit Lommel België. Deze tocht werd voor het eerst georganiseerd in 1992, toen kon men voor het laatst een stempel krijgen aan de grenspost te Lommel. Deze tocht is ontstaan in samenspraak met Jos Koolen†, toen voorzitter van OLAT en Frans de Smet van Milieu 2000, nu nog voorzitter van die club. Hier zal zeker een feestelijk tintje aan gegeven worden, later zult u hier wel meer over horen in het OLAT-Nieuws van november of december.

Het Hertog Hendrikpad krijgt ook weer de volle aandacht. Op 3 oktober komen de markeerders van het pad bij elkaar, onder leiding van coördinator Marten Hogeweg, om de veranderingen en omlleidingen te bespreken, die nodig zijn in verband met diverse ontwikkelingen, en om zo snel mogelijk een nieuwe druk uit te kunnen geven.

Het Graaf van Hornepad zal tweezijdig gemarkeerd worden (ze zijn al bezig), maar zal nog niet tweezijdig beschreven worden, daar er nog teveel boekjes op voorraad zijn.

De voorbereidingen zijn in volle gang voor de Kempenlandtocht waarin we onze lustrumtocht vanwege het 35 jaar bestaan van OLAT ondergebracht hebben. Er is daar voor elk wat wils: lange en kortere afstanden. (zie hiervoor het OLAT programma 2001/2002.

Tot ziens,

Marinus v Roosmalen.

In oktober ben ik met vakantie, dus de volgende ontmoeting is pas medio november.

Van de bestuurstafel: door Hein Lenders

Op het ogenblik dat dit geschreven wordt is het 18 september 2001. Nog een korte tijd en dan loopt het verenigingsjaar weer ten einde. De tijd dat het bestuur zich gaat bezinnen of in het afgelopen jaar alles is verlopen zoals het gepland was is dus weer aangebroken.

Diverse verslagen zullen door commissies en bestuursleden weer worden opgemaakt.

De penningmeester roept iedereen op om, als u nog iets van OLAT tegoed heeft, zo spoedig mogelijk uw declaratie in te dienen en als u het beheer heeft over voorraden of andere eigendommen van OLAT dit zo spoedig mogelijk te melden. Bij het opmaken van de balans en de resultatenrekening kan daar dan rekening mee worden gehouden.

Noteer alvast: DE JAARVERGADERING is op zaterdag 24 november a.s. in Eindhoven.

Met betrekking tot HET GRAAF VAN HORNEPAD werd besloten om de markering in beide richtingen aan te brengen, terwijl de route voorlopig in één richting beschreven blijft.

Ook werd van gedachten gewisseld over de komende JUBILEUMTOCHT. Startplaats, routes, caférusten en aantal medewerkers met betrekking tot het uitzetten van de routes en verzorging onderweg zijn daarbij aan de orde geweest. Het bestuur geeft de organisatie hiervan met vertrouwen aan de LPS-commissie.

DE LICHTSTADAVONDWANDELING (6.10.2001) staat weer voor de deur. Dit jaar is deze wandeling de eerste tocht van het nieuwe seizoen 2001-2002. Vanwege de aantrekkelijkheid van de lichtjes op de route wordt gekozen voor nagenoeg dezelfde route als in het jaar 2000.

ONZE EERSTE WINTERSERIETOCHT vindt, in afwijking van voorgaande jaren, in oktober plaats (21.10.2001). De caférust is gepland in 'De Jacobushoeve'. Bij de meesten is deze hoeve bekend als ontmoetingsplaats voor de wandelaars (bedevaartgangers) naar Santiago de Compostela.

Ten aanzien van het lidmaatschap van de NOORD-BRABANTSE WANDEL BOND kan worden gemeld dat het bestuur het voornemen heeft om voorlopig de huidige toestand te continueren.

Met het naderbij komen van de Euro wil het bestuur u herinneren aan de MUNTENACTIE. Op de Lichtstadavondwandeling, de eerste twee winterserietochten en de Grenzeloze Tocht zal er een bus bij de inschrijftafel worden geplaatst waar u de BUITENLANDSE MUNTEN in kunt deponeren. Zoals u weet is de helft van de opbrengst voor de Nationale actie en de andere helft voor uw wandelsportvereniging OLAT. Alvast bedankt!

Tenslotte roept het bestuur de leden op om collega leden op te geven die op een of andere wijze op een speciale manier in het zonnetje gezet mogen worden. Wie krijgt dit jaar DE CORNELIS VAN MONTFORTTROFEE?

Laat het weten aan het bestuur. Ook GEGADIGDEN VOOR EEN BESTUURSFUNCTIE zijn welkom. Wie komt het bestuur versterken?

Tot een volgende keer, en blijf wandelen.

Kijk ook eens op: www.wandel-olat.org/

Hier vindt u onze programma's met plaatskaartjes.

OLAT Medewerkersdag:

door Constant Dedel

Op zondag 2 september 2001 organiseerde OLAT voor haar medewerkers een verwenmiddag, hetwelk zich afspeelde in het manegecentrum "Aardborsthoeve" te Mierlo. Vanaf 13.00 uur werden we ontvangen met koffie en vlaai. Na een inleidend woord door voorzitter Marinus van Roosmalen werden we bezig gehouden met boerspelletjes, zoals muizenmeppen, koemelken, enz. Het waren erg interessante spelletjes waaraan iedereen meedeed en het belangrijkste: het was gezellig.

Tijdens die spelen konden we natuurlijk diverse drankjes nuttigen, die we met consumptiebonnen 'moesten' betalen. Na de spelletjes gingen we aan de dis voor een Brabantse koffiemaaltijd, die bestond

uit diverse broodsoorten en broodjes met een grote keuze uit beleg en natuurlijk koffie of thee erbij. Om 18.30 uur begonnen we aan de huifkartocht langs de Strabrechtse Heide, dat werd een mooie rit. Er gingen drie huifkarren mee. Bij een ven hielden we pauze. Tegen 20.00 uur beëindigden we de huifkartocht. Er waren 50 leden aanwezig. Het was een gezellige en geslaagde dag, maar jammer genoeg was het een beetje regenachtig.

Nellie Leijssen

Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven

☎040-2526772 e-mail nellie_leij@hotmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Ledenadministratie

Aangenomen:

Merjan Kies	Eindhoven	Erwin Winkelmolen	Heeze
Cindy Jansen	Heeze	Rein Arnold	Den-Haag

Aanmeldingen:

Johan van Leeuwen	Stuiverstraat 1d	5611 TA Eindhoven	20-06-1922
Wilhelmien van Rhoon-van Rijt	Dennenhei 59	5685 GB Best	03-08-1948
Tiny Hurkens	't Flieren 17	5434 LB Vianen (N.Br)	27-04-1955
Ton Dom	Eratolaan 1	5631 KP Eindhoven	28-04-1938

Adreswijziging:

Berlinda de Beer	naar: Haagplein 60	3811 GW Amersfoort
Henk Mikkers/Jantine v/d Wal	naar: Gebr. De Koningstraat 15	5591 EP Heeze (per 18 okt)
José Schimmel	naar: Rulstraat 30	5662 ES Geldrop (Secretariaat OLAT per november 2001)

Opzegging: Jan en Ingrid Kastelijn uit Geldrop
Gemma Bogaartz uit Boxtel
W. Keesmaat uit Eindhoven

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

oktober

11	Jan van den Boomen	Eersel	21	Maria van Hoek-Kuipers	Mierlo
	Hans Promper	Helmond		Sander Frijters	Roosendaal
12	Ruud van Woensel	O-W-Middelbeers		Kees Lambregts	Etten-Leur
13	Francien van Berkel	Erp	23	Jeroen de Vries	Eindhoven
14	Anja van de Rijt	St.-Oedenrode		Ben Schellekens	Veldhoven
15	Jan Slagboom	Son en Breugel		Riek Fiers	Eindhoven
17	Andre Heusdens	Eindhoven	25	Matheu Niessen	Weert
	Mari van de Rijt	St.-Oedenrode	26	Jan Philipsen	Best
19	Wineke van der Velden	Geldrop	27	Pieter Mathijsen	Eindhoven
20	Maria van Sleuwen-v/d Tillaer	Boekel			

	Doortje Kessels-van Oort	Boekel	8	Toos Kuijpers	Eindhoven
	Johan Royakkers	Valkenswaard		Ron van Dijk	Deurne
29	Hemmo Jager	Eindhoven		Line Janssen	Uden
30	Piet van Petten	Goudswaard		Theo Gijzen	Eindhoven
31	Lia Laros	Waalwijk	9	Dick Verhagen	's-Gravenhage
	Jan van 't Hof	Eindhoven	10	Netty van de Berg	Weert
	Bart de Jong	Oisterwijk		Truus Mathijssen	Eindhoven
November			11	Afra Groot	Helmond
1	Joop Brochard	's-Hertogenbosch	12	Wim Gevers	's-Hertogenbosch
	Trudy Taal	's-Gravenhage		Toos de Rooy	Breda
	Jan Vermeulen	Son	13	Marieke Vloet	Uden
2	Martha Rodenburg-Glorie	St.-Oedenrode		Toos van Oorschot	St.-Oedenrode
	Karin Schuurman	St.-Oedenrode	14	Ans Bouwe-v.d. Pol	Erp
	Wim van Brakel	Geldrop		Astrid Vernie	Maasbracht
	Piet D'Haens	Bergeijk	15	An Klarenbeek	Raamsdonksveer
3	Gonnie Aarts-v/d Ven	Eindhoven		Wim van de Wal	Veldhoven
5	PietTimmermans	Eersel		Maria Jesserun	Boxtel
6	Henriette Verspagen	Weert			

Wij vernamen dat begin september plotseling is overleden

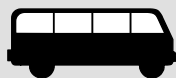
René Gerhardt

In leven Penningmeester van de KNBLO en financieel manager van de Nijmeegse Vierdaagse.

Wij betuigen zijn naasten, vrienden en hoofdbestuur van de KNBLO ons medeleven.

w.s.v. OLAT

Ad van Asten.

OLAT - CLUBREIZEN Programma 2002

09 maart	GR 571	Comblain au Pont - Fonds de Quareux	27 en 18 km
20 april	GR 572	Long Champ - Trois Ponts	30 en 18 km
15 juni	GR 56	Hockai - Monschau	
24 augustus	GR 5	Saint Remy - Banneux	30 en 16 km
21/22 sept.	GR 56	Schonberg - St. Vith Jeugdherberg St. Vith	

Inschrijven: gironummer 706801

t.n.v. w.s.v. OLAT

Weert

minimaal een maand van tevoren

met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand

Inschrijfgeld: leden niet-leden

Weekend €50,00 €57,00

dagtocht €17,50 €20,00

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Prijzen zijn onder voorbehoud!

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag tot vrijdagavond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen voor de tocht** is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van €1,10) worden teruggestort.

Opstapplaatsen en -tijden:

Eindhoven NS(Fuutlaan) 7.25 uur

Weert NS 8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Boxtel, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres: (vanaf december)

Theo Tromp, Daalenbroek 32, 6002 VN Weert, ☎ 0495-450325

E-mail: clubreizen@wandel-olat.org

Clubkampioenschap OLAT

Stand per (16 september 2001)

Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

1 Hugo Prinsen	4935	41 Claude Herman	450
2 Klaas Bakker	4640	42 Bert Timmermans	400
3 Rolf Craanen	4420	43 Ben Duin	390
4 Michel v. Krimpen	4175	44 Theo Tromp	300
5 Marcella Creemers	3425	44 Kees Punselie	300
6 Kees Lambregts	3285	46 Ben Smeenk	280
7 Theo Klanke	3260	Ria Vredenburg	280
8 Ronald van Oort	3205	Jose Schimmel	280
9 Hannie Klumpkens	3005	Gerrit Legierse	280
10 Sjef Koolen	2900	Louis Beckx	280
11 Conny Raymakers	2320	Wim vd Wittenboer	280
11 Huub Raymakers	2320	Henk Mikkers	280
13 Piet de Ruijter	2255	J.M.C. Bouwe-vd Pol	280
14 Paul Canters	2170	J.v.d. Akker	280
15 Henny v Megen	1905	Wil Reefs	280
16 Frits Mennen	1880	Fred Fisser	280
17 Henk Vink	1785	P.J.v.d. Meijs	280
18 Frances Rouppe vd Voort	1720	Toos van den Boom	280
19 Evert v. Ampting	1520	H.Haring	280
20 Frits v Duijnhoven	1490	N. van der Hofstad	280
21 Nancy Buckx	1300	A.v.Neerven-v. Extel	280
21 Riet Emans	1300	Willem Steenbakkers	280
23 Ad Mollen	1120	A. Beekmans	280
24 Ad Verbakel	1115	Jan Kvaestad	280
25 Jack van Dongen	945	Maria van Hoek	280
26 Boetje Huliselan	880	A. Beex	280
27 Wim Brooymans	860	Jan van der Zanden	280
28 Jan Bruel	840	M.H. van Eijk	280
29 Anne Radder	760	Th. Gijzen	280
30 Henk Plasman	700	Jacq van Steen	280
31 Stefan Gauer	610	71 Joop Krul	200
32 Jans v Griethuizen	600	Piet van de Laar	200
33 Trudy Taal	560	Margriet Fischer	200
34 Rini der Kinderen	560	Jet van den Bersselaar	200
35 Ron Timmermans	550	Johan van den Hoogenhoff	200
36 Kees Mol	505	Ad van Asten	200
37 Jan van Boerdonk	480	Ton van Dijk	200
38 Theo van Hammond	480	78 Theo Beelen	200
39 Jan Soetens	480	79 Antoon Asveld	150
40 Anton Leijgraaf	480	80 Chris Sluijter	50

PROGRAMMA OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP 2002

Lange afstand tochten (puntenhonorering bij afleggen van reglementaire afstand)

De eerste tocht voor ons kampioenschap 2002 is de Nacht van Bocholtz op 26-27 oktober 2001, 100-110 km, start 22.00 uur, Cafe 'Oud Bocholtz', Past. Neujeanstraat 11 te Bocholtz. Te behalen: **200 punten +afstand (en bonus)**.

Op 16-17 november vervalt de Schaarse Bergentocht, hiervoor in de plaats komt de uitgestelde Euraudaxtocht van 30 maart j.l. de 7^e Nacht van Arnhem over 75 km en 100 km. PMT Deeldensweg 28 Schaarsbergen. 22.00 uur. Alleen de 100 km telt mee voor ons clubkampioenschap met 300 punten.

De eerste prestatie/wedstrijd is op 4 november RWV Langepad 16 R'dam-Kralingen. Start 11.00 uur 10 km.

Om te worden opgenomen in het clubkampioenschap voor 2002 moet u met het onderstaande rekening houden:

Na deelname aan 'n tocht dient u zich telefonisch of schriftelijk te melden bij de redactie van OLAT-Nieuws

☎ 0499-473767 (e-mailen kan ook): a.h.van.asten@hccnet.nl

Kalender snelwandelen:

oktober

14 Tilburg RWV Nederlands Kampioenschap 50 km snelwandelen op de weg. Fietsbaan circa 2 km. Starttijd 11.00 uur. Adres: mBijsterveldelaan 3 te Tilburg. Ook prestatiewandelaars mogen meedoen. Org. Hart van Brabant/RWV
Informatie bij Philip Krul

27 Eindhoven PSV Dubbelwedstrijden snelwandelen. Aanvang 12.30u Kunststofbaan sportpark "De Hondsheuvels", J.C. Dirxpad, Eindhoven. Afstanden: 1.000m, 3.000m en 5.000m

november

04 Rotterdam RWV Wegwedstrijden Aanvang 11.00u Rondje in het Kralingse Bos van 906m. Melden voor 10.15u in de kantine van de kunststofbaan aan het Langepad, Rotterdam-Kralingen. Afstanden 1 tot en met 10 kilometer. Ook prestatiewandelaars kunnen meedoen. Limiet is 1u 30min.

18 november en 02 december RWV: Wegwedstrijden waaraan ook prestatiewandelaars mogen meedoen.

De 80 van de Langstraat, 8-9 september 2001

Door Klaas Bakker.

De weken voorafgaande aan deze '80 van de Langstraat' zie je veel wandelaars die aan het trainen zijn voor dit weekeinde. Zelf ben ik ook naar Waalwijk gewandeld om m'n startkaart op te halen, als training voor deze tocht. Voor een opkikkertje tijdens mijn trainingstochten behoort als regelmaat een bezoek aan 'De Rustende Jager' dat aan de rand van de Drunense Duinen is gelegen...

Dan wordt het zaterdagavond 8 september, en na gescand te zijn staan we te wachten achter de hekken op het plein voor het gemeentehuis van Waalwijk. Er zijn meer dan 2000 deelnemers. Elk jaar komen er hier zo'n twee- à driehonderd wandelaars bij. De organisatie en verzorging zijn dan ook prima geregeld. Over toeschouwers en supporters hebben we ook niet te klagen. Iets voor 21.00 uur worden er nog enkele korte toespraken gehouden, waarvan de inhoud gedeeltelijk verloren gaat door het geroezemoes van de wandellustigen. Dan is het 21.00 uur en wordt het vertreksein gegeven. In de eerste straat waar we doorheen gaan staat het publiek rijndik langs de kant en kunnen we moeilijk op gang komen, maar na enkele honderden meters gaan we linksaf een bredere straat in en komt er wat meer ruimte.

Dit is de 21^e editie van deze Kennedytocht, die wordt georganiseerd door de stichting 'De 80 van de Langstraat', met de hoofdsponsor 'H.H.' (Holland Heating) en nog

veel andere sponsors en vrijwilligers die ons vrijbaan geven. Er wordt eerst een kleine ronde door Waalwijk gewandeld, na een uurtje komen we weer langs de plaats waar we gestart zijn. Achter de dranghekken staat het publiek rijndik om ons aan te moedigen. Hier is ook het eerste verzorgingspunt. We krijgen een stukje kruidkoek met iets verderop een bekertje thee. Eerder krijgen we ook al een stukje appel, maar aan deze post op nog geen 5 km wordt meestal snel voorbij gegaan.

Het weer ziet er in eerste instantie goed uit, maar net buiten Waalwijk in een open gedeelte op het fietspad, krijgen we de eerste bui over ons heen. Er zullen er nog veel volgen die elkaar in een steeds sneller tempo opvolgen.

Na een 'vlotte stop' kwam Hugo Prinsen (ook OLAT) voorbij, ik heb toen toch maar aangehaakt en samen zijn we verder gewandeld door Drunen, Vlijmen, richting Haarsteeg.

In Vlijmen geeft de thermometer 11° C aan, en in buien zal het nog veel minder geweest zijn. Ondanks dit slechte weer staan er toch nog veel supporters langs de wegen, met bescherming van bungalowtentjes en vaak een knapperend vuurtje in barbecuekorven om zich warm te houden. Dan komen we door Haarsteeg, waar een hele straat is omgetoverd in een drukke gezellige boulevard met tenten, oude boerenkarren, mensen in klederdracht en vooral veel muziek. Diverse ver-

lichte en versierde voortuinen, met heksen en spoken. Ook hier veel barbecuekorven en open vuren die door de regen en wind een vonkenregen veroorzaakten wat een behoorlijke stank teweegbrengt. Het lijkt wel op een turfstekerkamp uit vroeger tijden.

Na deze passage gaat het de donkere nacht in en de stilte tegemoet. Maar dat duurt niet lang, want er barst een geweldige bui los, met hevige windstoten en onweer. Net als je denk dat het over is, begint het opnieuw te hozen.

Om 1.30 uur stappen Hugo en ik de eerste van de drie grote rustposten binnen, op 34 km. Hier krijgen we een munt, die we kunnen omwisselen voor koffie of thee met een broodje kaas of ham. Het broodje krijg ik al niet meer naar binnen, en ik voel me ook niet erg fris meer.

Even later komen ook Conny en Huub Raymakers (ook OLAT) binnen. Hugo en ik zijn weer vlug naar buiten. We gaan door een haag van toeschouwers en supporters die staan te kleumen in kou en regen.

We moeten hier een stukje heen en terug en we zien ook nog enkele bekenden langs flitsen, o.a. Frances Rouppe van der Voort (ook OLAT), die zich naar de rust spoeden. Dan gaan we rechtsaf de koude, donkere, natte nacht in. Hugo houdt er goed de gang in en ik heb moeite om te volgen en ga over op een lagere versnelling. Hugo verdwijnt in de nacht.

De buien volgen elkaar nu regelmatig op, maar ze duren gelukkig niet

lang. Af en toe zien we zelfs enkele sterren en de halve maan. We komen op een lang recht fietspad richting Waspik. Even maken we ter afwisseling een ommetje, maar komen later toch weer op hetzelfde fietspad uit. Ik heb behoefte aan Cola, maar dat hebben ze nu net niet op de doorlooppost. Enkele vroege supporters hebben echter wel een fles bij zich, van hen krijg ik een bekertje en na een paar teuggen voel ik me al beter en als ik het bekertje leeg heb, gaat het weer als vanouds...

In Waspik, na 53 km, is er weer een binnenrust, hier doet een kop tomatensoep en ... Cola wonderen en ik voel me als herboren. Hier ontmoet ik Ernst Westerhoff uit Drunen, die al een hele tijd zo'n 200 meter voor mij op het fietspad wandelde. Na de rust gaan we samen verder. Spoedig daarna haalt Huub van de Ven ons in, en met z'n drieën gaan we verder. Even daarna moet Ernst echter de bosjes in en hebben Huub en ik de weg alleen. Op 63 km zullen we bij een colapost komen, waar ik me al op

verheug, maar als we daar aankomen zijn ze nog bezig alles op te zetten. Gelukkig hebben ze wel een fles klaarstaan voor de vluggerikken.

Dan begint het langzaam wat lichter te worden, en om 6.41 uur komen we in De Moer tegenover de kerk waar, op 69 km, de laatste binnenrust is.

Voor controle worden we gescand, wat trouwens ook op de andere binnenposten is gebeurd. Huub loopt na de scan meteen door. Ik ga wel naar binnen voor een bekertje koffie, en laat mijn plastic regenjasje dat door het vaak aan- en uittrekken aan stukken gescheurd is, hier achter. Dan ga ik weer achter Huub aan en haal hem vlug in en samen wandelen we naar de finish van deze natte, winderige, koude nachtwandeling.

De twee voorgaande jaren was het prachtig nazomerweer tijdens de tocht door de Langstraat. De laatste honderden meters voor het start- en finishterrein voor het gemeentehuis waren dan versierd met slingers en ballonnen en sommige bewoners

zaten buiten op de stoep te ontbijten als wij omstreeks 9.00 uur binnen kwamen.

Jammer, dat dit jaar door de regen en wind de versieringen veelal kapot waren gewaaid. Onze binnenkomst werd dit jaar ook iets vroeger geklokt en wel om 8.29 uur. Gelukkig missen we door deze vroege binnenkomst nog veel buien, maar op weg naar het parkeerterrein krijgen we er toch nog een over ons heen. Hier kom ik Hugo Prinsen ook nog tegen, die een halfuurtje eerder binnen was dan ik. Van die andere 2000 wandelaars hebben we er na de start niet veel meer gezien, die nacht. Ze mochten binnenkomen tot 17.00 uur en velen zullen die tijd ook wel nodig hebben gehad, tenminste als ze voor elk buitje even hebben geschuild.

Net nu ik dit verhaal klaar heb, krijg ik de deelnemerslijst voor de tocht Nijmegen-Rotterdam en zie dat er 78 deelnemers opstaan. Ik heb nog een week om daar goed uitgerust aan de start te verschijnen.

WANDELLEN OP DINSDAG

Wellicht ten overvloede nogmaals de spelregels in een notendop:

- Start klokke tien, voorzien van leeftocht en hondje thuislaten.
- Tochtlengte $\pm$ 20 km, tempo $\pm$ 5 km/h.
- Gids voorzien van routebeschrijving - ook bij improvisatie - gaat altijd voorop.
- Secondant, eveneens met routebeschrijving, voert de achterhoede.
- De wandeling heeft 'n recreatief karakter met tijd voor 'n bezienswaardigheid, immers:

Wandelen is het stilstaan bij dingen onderweg

Hondje

Laatst werd aan mij gevraagd waarom er op de dinsdagwandelingen geen hondjes mee mogen.

Omdat we op dinsdag als groep lopen en niet individueel, hebben we ook verantwoording voor de hele groep en soms kan dat wel eens wat problemen opleveren.

Om maar eens wat te noemen, wat doen we in de volgende gevallen?

- sommige mensen hebben moeite met meelopende honden of zijn er (een beetje) bang voor.
- sommige eigenaren laten de hond loslopen, wat zeker in de natuurgebieden niet kan
- sommige honden verdragen elkaar niet.

Omdat het niet de bedoeling is om er een 'hondenreglement' op na te houden, hebben we besloten dat het hondje thuis moet blijven.

Sorry voor alle Bobby's, Hectors en Tarzans, maar wellicht is wandelen met alléén het baasje ook wel zo leuk.

**namens de dinsdagwandegroep,
Truus van Vessem**

Winterprogramma 2001-2002

<u>DATUM</u>	<u>ROUTE</u>	<u>STARTPLAATS</u>	<u>STARTPUNT</u>	<u>ADRES</u>
16 okt	Strabrechtse heide	Heeze	Café De Zwaan	
30 okt	"Rondom Stramproy"	Stramproy	R.K.Kerk	
13 nov	Huygevoortroute	Oostelbeers	café De Toverstaf	Andreasstraat 10
27 nov	Brekxse Hovenroute	Moergestel	R.K.Kerk	St. Jansplein
11 dec	Kranerijtroute	Gemert	VVV kantoor	Ridderplein
25 dec	Géén wandelen			
8 jan	Woekensroute	Oirschot	café 't Vrijthof	Molenstraat 6
22 jan	Abdijroute	Valkenswaard	Venbergse molen	Molenstraat 211
5 feb	De Liskes	Bergeijk	café De Vier Linden	Eijkereind 29
19 feb	Heeze/Leenderoute	Heeze	café De Gouden Leeuw	Nieuwendijk 5
5 mrt	IJzerenmanroute	Vught	Natuurbad IJzeren Man	Boslaan 45
19 mrt	Maashorst	Nistelrode	bezoekerscentr. Slabroek	Erenakkerstraat

Meer info? Bel Truus 040-2110413 of Jos 0495-535848

Goed-fout: rectificatie

Onderstaande personen lieten hun wandelprestaties in het wandelboekje registreren:

<u>Petra van Dongen</u>	<u>Bert van Schijndel</u>	<u>Marcel van Huystee</u>
2.500 km	15.000 km	10.000 km
Best	Best	Nijmegen

<u>Denise Porsius</u>	<u>Frank Liebrechts</u>
250 km	1000 km
Oosthizen	Heeze

 Gerrit de Gier
40.000 km de wereld rond
Broek in Waterland

 Rolf Craanen
80.000 km 2x rond de wereldbol
Amersfoort

SJEF KOOLEN OP ZIJN WEG NAAR SANTIAGO DE COMPOSTELA

reisverslag van 2 april tot en met 27 juni 2000, deel 5
 (aan de hand van zijn dagboek)

'In zijn totaliteit is het me tot nu toe niet tegengevallen. Ik denk dat ik me ook geestelijk goed had voorbereid op deze tocht': schrijft Sjef in de kantlijn van zijn dagboek. 'Je mist je gezin, je familie, burens en vrienden, daarentegen zijn de luxe van thuis, de radio en de krant geen reële noodzaak meer.'

'Ongelooflijk wat me overkwam Tini, toen jij jarig was.'

'Voorwaarde voor zo'n tocht is wel dat je kerngezond bent: fysiek en geestelijk. Het is niet niks wat je te verwerken krijgt: de ongelooflijke saaiheid van het noordfranse landbouwgebied, steeds op zoek zijn naar voedsel en onderdak, het veranderlijke weer, de verschillende culturen en vooral de overweldigende schoonheid en variatie in landschappen, van flora en fauna.'

Ik bereid er me nu op voor, dat we het zullen halen

Sjef en Ad zijn aangekomen in Moissac en drinken even een pilsje voor ze verder trekken richting Spaanse grens. Via een zeer oude brug steken ze de Garonne over en gaan op weg naar St. Nicolas-de-la-Grave. Wat

ze daar treffen is geen gîte, geen auberge of hotel maar wel een bijzonder en eigenaardig centrum. Een hulpvaardige dame brengt ons uiteindelijk naar een vervallen voetbalkantine, waar we kunnen verblijven.

Na enige improvisatie met wat pallets en oude kranten lukt het ons een slaappleats te creëren. Terwijl Ad alvast voorbereidingen treft voor het eten, ga ik de nodige kilometers terug naar het dorp om wat voorraad in te slaan.

Om halftien sluiten we de toegang tot onze woonstede af met wat karton en even later ben ik in een heerlijke slaap verzonken. De afstand vandaag was 36 km.

Na een doezel van pakweg 8 uur en 40 minuten kan ik vanmorgen weer aan een nieuwe uitdaging beginnen. Het parkoers is aanvankelijk vlak maar gaandeweg wordt het glooiend. Veel fruitbomen en verder tuinbouw, dat geleidelijk overgaat in koren- en maïsvelden. De temperatuur is ongeveer 20 °, dus een heerlijk wandelweertje. We komen door Ecomusée de la Lomagne, waar zelfs de kerk geen dak meer heeft, kolossale vierkante gebouwen liggen verlaten, en aan eten is hier geen behoefte want er woont niemand meer. Wat later in de middag komen we bij een pleisterplaats voor pelgrims, even voorbij Flamarens. Voor wat kleingeld kun je hier een chalet huren. Het is zondag, mooi weer en we besluiten te stoppen. Na een douche en de was neem ik de tijd voor het bijwerken van mijn dagboek. De boerin komt langs om af te rekenen en voor vandaag zijn we vroeg klaar, zo'n 32 km noteer ik. Deze avond hebben we wat tijd voor ontspanning en, in het voor 70% verlaten dorp Miradoux op een paar kilometer van de camping, trakteren we onszelf op een etentje met een bananensplit na.

Bij terugkomst op de camping zie ik een grote adelaar in de lucht zweven.

Als ontbijt doen we vanmorgen soep met brood, rijst en koffie na. Het weer blijft goed en het landschap blijft nog steeds glooiend. We zien nu veel Mariabeelden in de wegbermen staan, een teken dat Lourdes niet ver meer is. In Lectoure nemen we even de tijd om boodschappen te doen. Ad past op onze rugzakken, terwijl ik de inkopen doe in de super. Op een afstand ziet deze stad er goed uit, maar om er te zijn is iets anders.

De eerste gîte, waar we deze namiddag passeren, vraagt 400,- ff alleen al voor te slapen. Dus daar passen we voor. In Lavardens treffen we een Nederlandse, die hier in de buurt woont en zij vertelt ons dat er een eindje van het parkoers af een goedkopere gîte is. We treffen het, want juist op dat ogenblik komt de baas van die gîte aanlopen en we kunnen met hem meerijden. Het verblijf is in een verbouwde boerderij, waar we zelf in de keuken ons eten kunnen klaarmaken. Lavardens is ook weer zo'n apart dorp, met veel van die oude gebouwen. Vandaag liepen we 43 km, een mooie afstand. De verstandhouding tussen Ad en mij is nog steeds goed en samen genieten we van de dingen die we om ons heen zien en beleven. En met Ad z'n been zal het ook wel weer goed komen.

In de loop van vandaag zullen we Maria en Frans uit St.-Oedenrode weer ontmoeten. Zij kamperen in Miélan op een mooie camping. Na een goed ontbijt, dat de boe-

rin voor ons heeft klaargemaakt, vertrekken we om 8.00 uur en volgen een prachtige route over allemaal kleine paadjes. Bij de drukke N21 onder Mirande zouden we

elkaar treffen. Omdat we hierna nog een heel eind deze drukke weg moesten volgen, raakte een automobiliste zo geïrriteerd dat ze tot twee keer toe stopte om ons van die weg af te krijgen. In ons gebrekkig Frans probeerden we haar uit te leggen waarom we daar liepen, maar zij hield vol dat er mooiere paadjes waren om te wandelen, en gelijk had ze natuurlijk. We treffen Maria en Frans ergens bij een grote poort waar het bord 'OLAT-verzorging' was uitgehangen. De koffie is klaar en na het nodige bij-buurten gaan we weer op weg. Om 4.00 uur komen we op de camping aan. Eerst rijdt Frans ons zo'n anderhalf uur rond om de omgeving te laten zien. Wat gaat dat snel in zo'n auto! Frans en Maria verzorgen het avondeten en als we zo zitten te genieten op de verder verlaten camping zien we telkens een koppel kleine zilverreigers neerduiken naar een waterplas. Na de nodige wasbeurten en gezellig kletsen, besluiten we te gaan slapen in een caravan naast die van Frans, die toevallig niet op slot is. Vandaag liepen we slechts 28 km.

Na een goed verzorgd Hollands ontbijt, waarvan we natuurlijk hebben gesmuld, beginnen we om halfacht weer aan een volgend avontuur. Het parkoers is redelijk zwaar. Na anderhalf uur lopen zitten we alweer op 1000 meter hoogte en zien in de verte de toppen van de Pyreneeën, die nog bedekt zijn met sneeuw. Hier is het nu ongeveer 30° C. Rond het middaguur komen we in het gehucht St. Server-de-Rustan. Aan de eerste de beste man die we tegenkomen vragen we waar de bakker woont. De man vertelt ons dat hier niets te koop is en dat we daarvoor nog 17 km verder moeten. Hij geeft ons een stuk stokbrood en roept ons direct daarop bin-

nen. Omdat we op weg zijn naar St. Jacques moeten we aanschuiven aan tafel. Samen met zijn zoon genieten we van het spontane en gulle aanbod. Wat te zeggen van: Franse boerenkool, stokbrood met eendenvlees, een paar glazen wijn en uit een pan kunnen we ook nog worst en de nodige groenten opscheppen. Als toetje serveert de man ook nog koffie met een sterk waarschijnlijk zelf gebrouwen alcoholisch goedje. Ons aanbod om er iets voor te betalen, slaat de man af. Hij neemt ons even mee naar de schuur, waar hij ons een bord toont waarop staat dat zijn woning van 1940 tot 1980 een restaurant was.

'Zeet gé Sjef Koolen', of wat betekent Lourdes voor mij..?

Vanmorgen moeten we eerst 5 km terug lopen naar Tarbes, om weer op de juiste route te komen. Nadat we nog even vastlopen op een tolgeweg vinden we toch het juiste spoor. Tarbes is een grote stad met veel hoge, in kleur geschilderde gebouwen. De straten doen vreemd aan en zijn erg druk.

We kiezen niet voor de mooiste weg, want we willen nu zo snel mogelijk naar Lourdes. We wandelen langs de N21 en als we er zo'n 10 km op hebben zitten, kom ik er achter dat ik m'n hoedje in het hotel heb achtergelaten. Pech.

Vroeg in de middag komen we op camping Plein Soleil waar we met Frans en Maria hebben afgesproken. Ze zijn niet thuis en terwijl we bij hun caravan wachten, laat ik alles nog eens over me heenkomen. Als Maria en Frans terug zijn, pakken ze onze tent uit, die ze vorige week meenamen, en we zoeken een plaats om die op te zetten. In de namiddag bel ik nog met Tini, eigenlijk met een smoes om ook even de stemmen van Kelly en Kevin te horen, die ik zo mis.

Vroeg in de avond hebben Maria en Frans een diner klaar en als dank doen Ad en ik de afwas.

Dan gaan we naar Lourdes, dat is mooi en indrukwekkend. Om 21.30 uur lopen we mee in de lichtprocessie. Je raakt toch wel onder de indruk van al die duizenden mensen, afkomstig uit alle delen van de wereld, noem maar op: India, Amerika, Pakistan, enz. Iedereen loopt zo veel mogelijk achter de vlag van het land waar ze

Met een blij gevoel in hoofd en benen gaan we weer verder. Na een halfuur moet ik m'n rugzak afdoen. De alcohol krijgt me klein. Voor me zie ik de Pyreneeën, ik begin te beseffen waar ik aan bezig ben, en wat ik na een dikke 7 weken te voet over niet de makkelijkste route vanaf Nederweert-Eind tot nu toe gepresteerd heb. Ik word er stil van.

Gelukkig heb ik niets aan mijn voeten en we halen Tarbes. In zo'n grote stad zijn wandelaars op een hotel aangewezen. Na 45 km komen we pas om 20.30 uur aan en niet veel later ga ik heerlijk slapen. Ik ben er nu van overtuigd dat we het zullen halen en ook zo'n besef behoort tot de mooie momenten van het pelgrimeren.

vandaan komen en ze dragen allemaal een kaarsje. We zingen zelfs hardop mee. Daar sta je dan als gezonde

kerel tussen al het leed dat de wereld heeft te bieden. Later lopen we nog wat rond en drinken een pilsje op een terras. Vreemd, het hele commerciële gebeuren hier raakt me geenszins. Omstreeks middernacht zijn we weer op de camping en gaan naar bed, met morgen een rustdag voor de boeg. Het weer vandaag was goed en we wandelden 30 km.

Als ik om halfzeven wakker word, schijnt de zon al volop in de tent, ik ben altijd een ochtendmens geweest, dus blijven liggen is er ook vanmorgen niet bij. Een uurtje later heb ik de was al aan de lijn hangen. Dan wandel ik enkele kilometers naar een bakkerswinkel. Als ik terugkom zijn Ad, Frans en Maria ook present. Samen ontbijten we, en doen nog wat noodzakelijke dingetjes voor we naar Lourdes gaan. Vooraf zeg ik: ik wil daar tot hooguit 13.00 uur blijven, want ik wil straks ook nog een berg beklimmen. Hoe anders zal het lopen.

Dit is 'gewoon anders'. Het doet je echt wat als je

daar onder het Mariabeeld staat en je ziet en hoort met eigen ogen en oren, hoe al die zieken en gebrekkigen hun hoop op Maria vestigen.

We bezichtigen de 3 kerken die hier boven elkaar zijn gebouwd in een prachtig architectonisch geheel. Als ik dit zie en onderga, zeg ik tegen Maria, Frans en Ad dat ik toch maar bij hen blijf en me vandaag niet meer met een klauterpartij ga bezighouden. Bij een toeristeninformatiepunt vragen we of er misschien een pedicure is in de stad, maar die is er niet. Plotseling word ik aangesproken door een paar dames: 'zeet gé Sjef Koolen' en ik zeg: 'ja'. Het zijn dames uit Nederweert, die hier zijn met een busreis.

Ver in de namiddag bezoeken we ook nog de kolossale betonnen kathedraal, die onder de grond ligt. Hier is op dat ogenblik een H. Mis en ziekenzegening bezig. Dit hele gebeuren maakt een zeer diepe indruk op me.

Het is intussen gaan regenen, en als we terugkomen op onze camping heeft de eigenaresse gelukkig ons wasgoed van de lijn gehaald..

Deze avond gaan we uit eten, en dat etentje bieden we Maria en Frans aan voor de mooie dagen en zorgen die zij aan ons hebben besteed. Alles bij elkaar was het een

heel emotionele en mooie dag die om halfelf die avond voor ons teneinde loopt met een hevige stortbui.

Volgens zeggen, bleef het de hele nacht door regenen, ik merk dat pas als ik om 6.00 uur wakker word en alles kletsnat is, en er zelfs water in onze tent staat. Dus de hele boel maar naar het washok gebracht, zo blijf je toch bezig. Frans en Maria zorgen voor ons ontbijt en om 9.00 uur is alles klaar en kunnen we afscheid nemen van onze vrienden van OLAT: Frans en Maria Peters uit St.- Oedenrode. Zij nemen nog enige spullen van ons over, zoals de tent die we denken niet meer nodig te hebben.

Met volle bepakking lopen Ad en ik daarna door het centrum van Lourdes, langs het Mariabeeld, langs de basiliek en al die duizenden kaarsjes en evenzoveel pelgrims die hier op deze zaterdagmorgen opnieuw bij elkaar zijn gekomen.

We verlaten de stad, zoeken onze weg richting Spanje, zien de besneeuwde toppen van de Pyreneeën, de snelstromende Gave de Pau aan onze linkerzijde, en prachtige dorpjes op de glooiing aan onze rechterzijde.

De weggetjes zijn verkeersvrij en de tijd vliegt voorbij.

Sint Jean-Pied-de-Port

In Lestelle-Betharran zien we drie kapellen achter elkaar op een helling staan en bovendien nog een prachtige kathedraal. Omdat daarin een Mis wordt opgedragen kunnen we niet even rondkijken in de kerk, wel krijgen we hier een stempel is ons pelgrimspaspoort. In Bruges ligt voor vandaag ons einddoel, we doen er inkopen en vinden onderdak op een camping vlakbij het dorp waar we in een verbouwde boerderij, die als gîte voor 6 personen is ingericht, kunnen slapen. We zijn de enige gasten, we kunnen er onze spullen laten drogen en eten klaarmaken. Later kijken we nog wat rond en treffen ook nog een paar eigenwijze Nederlanders. Dit is echt een camping en omgeving voor mij met prachtige flora en fauna. Voor ik ga slapen, noteer ik 35 km. Als ik die nacht om 3 uur even naar buiten moet, is het onwezenlijk stil en donker. Niets te horen dan af en toe het geluid van een paar vogels. Echt een natuurcamping, zonder lantaarns en ik blijf nog een halfuur staan in deze bijzondere gewaarwording. Pas om halfzeven word ik weer wakker, alles is droog, dus direct inpakken en eten.

Om acht uur gaan we weer op pad. We volgen nu mooie, en vooral rustige B-wegen in een groots landschap, dat veel overeenkomst vertoont met de omgeving van gisteren. We zitten nu wel iets hoger, op ongeveer 800 meter en de Pyreneeën-toppen zijn in een mistgordijn gehuld. Helaas zal dat de hele dag zo blijven.

Als (oud) schilder doet het mij goed dat de huizen hier goed zijn onderhouden. Ze hebben hier ook ontzettend veel schapen van een apart ras. Als we tegen 12.00 uur in het plaatsje Sévignacq-Meyracq komen, staat daar

een controlepost voor toerwielrenners. We krijgen wat te drinken en eten en ook een stempel. Deze mensen hebben veel bewondering voor onze prestatie om helemaal te voet uit Nederland deze tocht te maken.. In het plaatsje kunnen we nog snel wat inkopen doen, voordat de deur achter onze rug op slot gaat.

We trekken verder langs de bergketens, de tijd vliegt voorbij. Onderweg beginnen verschillende automobilisten naar ons te toeteren, en de inzittenden zwaaien ons toe. In het plaatsje Oloron staat een man ons op te wachten.

Hij probeert ons duidelijk te maken dat hij betrokken is bij een pelgrimshuis hier in de buurt en dat ze daar als groep bij elkaar komen. Het zijn allemaal oud Santiago-pelgrims. We kunnen bij hen slapen en eten, we worden hartelijk begroet met handenschudden en we voelen ons zeer welkom. We mogen zelfs niets betalen. Om 19.00 uur krijgen we onze slaappleaats aangewezen en om 20.00 uur volgt het diner. Ik houd nog een korte toespraak, onder de gasten zijn veel Belgen die mij verstaan, ik dank hen voor hun gastvrijheid. 's-Avonds gaan we nog even door Oloron lopen, ook hier weer veel oude gebouwen. En zo kan pelgrimeren leuk zijn. Onze afstand voor vandaag 32 km.

We sliepen met z'n tweetjes in een slaapzaal met 25 bedden. Om 8.00 uur is er ontbijt, onze rugzakken staan klaar en onder applaus van onze gastheren wandelen we omstreeks halfnegen verder op onze weg naar Compostela.

Het is weer een prachtig parkoers dat we volgen. We genieten zo dat we in Féas zelfs een verkeerde weg inslaan. Pas in Esquiule zo'n 10 km verderop merken we

dat we verkeerd zijn. Dan maar een café zoeken, het is halftwee en we bellen naar huis dat we onderling een afspraak hebben gemaakt over onze aankomst in Santiago. Een mevrouw helpt ons, met behulp van een kaart, om weer in de richting van onze oorspronkelijke route te komen. Achteraf gezien, was het eigenlijk boffen dat we verkeerd liepen, want het parkoers is zo machtig mooi dat ik bijna niet uitgekeken raak. Ook het fototoestel krijgt het hier zwaar, evenals wijzelf. Deze avond om kwart voor zeven bereiken we weer het juiste traject en tevens het einddoel dat we ons vanmorgen hadden voorgenomen: Tardets-Sorholus. We zoeken direct een hotel en zijn daar welkom. We bestellen het menu van de dag, dat wel zeer apart is: als voorgerecht vier gebakken visjes, dan tonijn met rijst en brood, en als toetje: appelstroedel met vanillesaus.

Terwijl ik m'n verslag over deze dag in mijn dagboek schrijf, kijk ik vanuit mijn raam en zie de Pyreneeën. Ik ga slapen, het waren 55 km.

Deze nacht is het zeer rustig in Tardets, het is een stadje met enkele historische gebouwen. Om halfacht zitten we aan het ontbijt samen met 4 Duitse jongens die per fiets op weg zijn naar Compostela. Met deze jongens kunnen we goed praten en de serveerster maakt daar ook handig gebruik van door telkens aan hen te vragen wat wij bedoelen. ! We doen nog even inkopen in het plaatsje voor we verder gaan. Ad wil dat inkopen eigenlijk nog even uitstellen tot een volgende plaats, maar daar trap ik niet meer in. Gelukkig maar, want voor 4.00 uur vanmiddag zullen we geen enkele winkel meer zien.

Als we even na acht uur eenmaal op weg gaan, weten we echt niet wat we vandaag zullen treffen op ons pad.

De eerste 5 km zijn in ieder geval zeer mooi. We hadden op de kaart een mooi traject ontdekt tot Mendive. Het pad trok dwars door de bergen, met eerst een stevige en lange klim tot op 1265 meter. Het eerste heuveltje heet: Col d'Aphanize en dan volgt de Pic de Behorléguy. We lopen ongeveer 25 km over deze pieken, dat is in tijd tussen halftien en vier uur.

Ondertussen houden we wel even een rustpauze. Dit is gewoon 'gaaf', maar zwaar. We kiezen er zelf voor en het weer is prachtig. De enige zorg die we hebben is, dat Ad misschien iets te weinig drinken bij zich heeft. We zitten niet boven de 'koeiengrens' dus het drinken van water hier is link. We zien de mooiste bloemen en de diepste dalen. Veel koeien met grote bellen om de hals, paarden en schapen. Al die dieren lopen hier los rond. Er zitten ook veel kleine vogelsoorten en ik zie 4 steenarenden, 10 vale gieren en zelfs 2 lamsgieren. Zeer mooi. Ad heeft de meeste van deze vogels nog nooit gezien zo in de vrije natuur.

De tijd vliegt om en het is nog slechts 10 km tot St. Jean-Pied-de-Port. Voor dat we iets vinden waar we kunnen overnachten is deze afstand geslonken tot 3 km. We arriveren bij een tot gîte verbouwde boerderij, het is

er erg leuk. We kunnen zelfs douchen, en dat hebben we vandaag wel verdiend. We hebben hier alles bij de hand en kunnen zelf eten klaarmaken. De bazin is erg behulpzaam. We lopen nog wat rond en overzien nog even het traject dat we voor vandaag kozen: Forêt des Arbailles, de afstand 40 km.

Na het ontbijt, dat de boerin voor ons klaarmaakte, gaan we om 8.00 uur op weg naar St. Jean-Pied-de-Port.

Het is weer even een stukje over de GR 65. We wandelen door een echte kleine houten poort de stad binnen. Achter deze poort volgen allemaal van die kleine straatjes. Eerst gaan we op zoek naar een schoenmaker, want m'n schoenen moeten nodig gestikt worden. Deze man was echter niet bereid mijn schoenen te maken. Als we verder zoeken is niemand bereid me te helpen, telkens word ik verwezen naar die eerste man. Ook Ad probeert het, maar eveneens zonder succes.

Op ons post restante adres is er wel post voor Ad, maar niets voor mij. Ik stuur vanaf dit kantoor wel iets naar huis.

We hebben ook even de tijd om bij een kapper binnen te lopen, wel hadden we eerst een afspraak moeten maken, maar twee dames zijn toch bereid om iets aan ons uiterlijk te doen, als we tenminste even op onze beurt willen wachten. Na een poosje, en 45,- ff armer, zien we er toch weer toonbaar uit.

Als we om 14.00 uur nog even op het postkantoor binnenwippen is het verwachte pakketje met de Spaanse route kaarten en woordenboekjes nog niet aangekomen.

We besluiten zonder deze spullen verder te gaan.

Al vlug blijkt dat we vandaag de Spaanse plaats Roncesvalles niet meer zullen halen, die ligt 25 km verder.

Na 10 km stoppen we en we krijgen onderdak in de eerste de beste gîte, die we vinden. We kunnen hier warm eten en ontbijten. Een echte gîte voor Santiago-gangers. Nu zitten we nog in de Franse Pyreneeën en genieten van de avondzon. Voor ons ligt de weg naar de Spaanse grens die we morgenvroeg zullen passeren. Twee maanden wandelen zitten er op, het is vandaag 31 mei. Morgen weer een nieuwe maand en nog 24 dagen voor de boeg op weg naar ons einddoel: Santiago de Compostela.

OP NAAR DE TOP

Margriet Fischer

Deze zomervakantie met man en kinderen naar de Alpen. Eerst een week in de buurt van Briançon de verschillende dalen verkend en diverse passen en bergen beklommen.

Vanaf onze camping vlak bij Briançon hadden we de keuze uit 5 valleien van waaruit we de mooiste wandelingen maakten. Meestal gingen we met de auto zo ver mogelijk omhoog om dan vanaf de allerlaatste parkeerplaats aan die weg onze route te beginnen. Dit was echt hoogte-stage. Een mede-camping-bewoner gidste ons op de 3-merentocht, en trakteerde ons onderweg op verse koffie van water uit het meer. Dit gebied lag tegen de Italiaanse grens en daar hadden we zelf geen kaart van, dus dat kwam goed uit. Het laatste stuk liep langs de GR5, een LAW die we deze vakantie nog vaak volgen of kruisen.

Een andere dagwandeling kwam ook langs een meer, waar nog ijs op lag. Volgens de kaart die we bij ons hadden (onontbeerlijk), liep het pad over de pas verder, weliswaar als stippellijn - hetgeen betekent dat het moeilijk begaanbaar is - maar toch. Boven op de pas aangekomen zagen wij helemaal geen pad, maar wel een markering, dus toen er van die kant een stel mensen naar boven kwam klimmen dachten wij: dat kan dus wel. Als ik van tevoren had geweten wat me te wachten stond, was ik er niet aan begonnen. Maar wie A zegt, moet ook B zeggen. Hangend aan richeltjes, staand op smalle randjes vonden wij onze weg naar beneden. En als je eindelijk veilig beneden staat met trillende knieën, ben je toch wel een beetje trots op jezelf. Hierdoor konden we een ronde lopen in plaats van heen en terug over hetzelfde pad.

Steeds weer is aankomen op een hooggelegen punt een verrassing, want wat ligt daar achter?

Soms een meer, vaak sneeuw, maar altijd een schitterend uitzicht op nog meer bergen.

Het gekke is dat je aan die bergtoppen absoluut niet kunt zien welke nationaliteit ze hebben, en dat is maar goed ook.

Om een goed uitgangspunt te hebben voor de bestorming van de Mont Blanc lieten we ons oog vallen op het dorpje Les Contamines Montjoie, ten zuiden van het massief aan het einde van een vallei; dus geen verkeer, wel veel wandelaars. De camping waar wij bivakkeerden, was ook een Gîte d'étappe voor de GR5, hier tevens Tour de Mont Blanc. De Tour de Mont Blanc is

een wandeltocht van 160 km rond de Mont Blanc op een hoogte variërend tussen de 1400 en 2500 meter boven zee. De meeste wandelaars lopen deze ronde in plm. 7 à 9 dagen (snelste tijd 22 uur!!). Maar goed; deze tocht bewaren we voor een andere keer.

We hebben de Mont Blanc op twee verschillende manieren benaderd. Eerst op de toeristische manier vanuit Chamonix met twee kabelbanen omhoog naar 3842 meter. Daarna horizontaal over de gletsjers richting Italië, ook in een soort kabelbaan. Onder ons liepen de sportievelingen als speldenknopjes zo klein in rijtjes van 2 tot 6 aan elkaar gezekerd, in hun handen de telescoopstokken, op hun rugzak de ijsbijlen. Hun tentenkamp leek een mierenest.

In een van de gangen, uitgehouwen in de berg waar de kabelbaan aankomt, bevindt zich een ijstunnel waar de lopers binnenkomen/uitgaan over een steile smalle sneeuwrichel. De temperatuur hierboven is vandaag -2 graden. In het dal + 32. Ook dit soort tochten bewaren we voor een andere keer.

De tweede benadering van de top begon ook op een toeristische manier, namelijk met een tandradbaan vanuit St.Gervais naar "Le nid d'aigle"(nest van de adelaar op 2372 m.)

Vandaar loopt de makkelijkste route naar de top. Nou ja makkelijk, je komt van alles tegen:

beekjes, losse stenen, en vooral veel steile paden waar je zo nu en dan, al dan niet met behulp van kabels en touwen op handen en voeten omhoog gaat. Op deze manier kwamen wij een aantal uren later aan bij een refuge "Tête rousse" op 3187 meter. De echte bikkels konden hier na een korte nacht verder naar de top, maar bij gebrek aan het juiste materiaal keerden wij op onze schreden terug om de laatste trein naar beneden, naar onze tent te kunnen halen.

Het gebied waarin we liepen werd overheerst door stenen, stenen en nog meer stenen afgewisseld met sneeuw, watervalletjes, soms een bosje gras met wat minibloemetjes en een enkele steenbok. Op deze hoogte moet je geen bloemenpracht verwachten. Maar de uitzichten!! Daar zijn geen woorden voor; ook een foto voldoet niet, dat moet je voelen, ruiken, zien, horen. Eigenlijk gebruik je al je zintuigen bij het wandelen en daarom vind ik het de mooiste sport die er bestaat. De alpen, voor herhaling vatbaar.

OP STAP-met Constant

Nieuwe Land- en Bataviatocht

Op zaterdag 25 augustus lopen 32 wandelaars te Lelystad een Euraudaxtocht. De organisatie is een samenwerking tussen Euraudax Flevoland en de stichting Peripato.

Wij allen kennen natuurlijk de grondlegger van de IJsselmeerpolders, Ir. C. Lely naar wie deze stad is genoemd.

De stad werd gebouwd op een zandplaat nabij de Houtribsluizen. Lelystad zou later ook de hoofdstad worden

van Flevoland, onze 12^e provincie. Na het droogvallen van de oostelijke polder in 1957 en daarna het zuidelijk deel van Flevoland in 1968 ging Lelystad meer en meer een wooncentrum worden. In 1980 droeg de rijksoverheid de verantwoordelijkheid over en werd Lelystad een zelfstandige gemeente en 8 jaar later tufte er de eerste trein binnen.

De afstand die we vandaag in discipline moeten afleggen bedraagt maar liefst 50 km. Voetbalkantine Lelystad 67 dient als startlocatie en daar vertrekken we om 8.30 uur precies. Na het verlaten van de sportaccommodatie komen we al snel in de bossen van het Overijsselse en Gelderse Hout. Deze bossen bestaan voornamelijk uit loofhout en zijn ingericht als wandelbos voor natuurlijk iedereen maar speciaal bedoeld voor de bewoners van de aangrenzende woonwijken. Het jonge bosgebied omslaat zo'n 584 ha.. Dagrecreatie op de talrijke speelweiden en stiltegebied voor de wandelaar gaan hier hand in hand. Naast struikgewas vindt men er ook varens en in dit jaargetijde natuurlijk ook paddenstoelen.

De nijvere stadsbewoners hebben een eigen volkstuincomplex en de daarbij horende accommodatie, waar wij als wandelaar vandaag ook welkom zijn. In 'Ons Genoegen' vertoeven wij de toegestane tijd. Dan gaat de groep weer verder door het natuurpark, dat een combinatie is van natuurgebied en wildpark. Unieke, hoofdzakelijk bedreigde diersoorten vinden hier een onderkomen. *Przewalski-paarden, wisenten, Pater Davidsherten, otters, dassen en bevers zijn beestjes die we niet elke dag op ons pad treffen. Met een verrekijker kan men deze dieren in een omrasterde accommodatie bewonderen, daarnaast leven hier in de vrije natuur nog eens 150 andere diersoorten waaronder de vos en buning, die men natuurlijk niet zo gemakkelijk te zien krijgt, maar een wildzwijntje behoort wel tot die mogelijkheden. Maar liefst 20 km verharde fiets- en wandelpaden doorkruisen dit gebied.*

Niet alleen unieke diersoorten vinden hier hun vertier, maar ook mensen die van wandelen een sport en ontspanning hebben gemaakt treft men hier op zo'n zaterdag in augustus. Rolf Craanen, onze wandelvriend uit

Amersfoort, waarvan wij dachten dat hij uitsluitend het langere afstandswerk ambieert, wordt hier als disciplinekuieraar in de bloemetjes gezet voor de 80.000 km die hij te voet aflegde op moeder aarde, en deze zelfs tweemaal omcirkelde. Een prestatie van klasse waarvoor wij allen bewondering hebben. En hierbij ook een hartelijk proficiat namens OLAT.

Nog onder de indruk verlaten we het verzorgingslokaal en gaan verder door het natuurpark, natuurlijk niet zonder even stil te staan bij de uitzichttoren om te genieten van de vergezichten. Dan gaan we zo langzamerhand weer terug naar waar we vandaan kwamen: de kantine van voetbalclub Lelystad 67. We hebben er dan 30 km opzitten.

Na de grote pauze wandelen we in westelijke richting door park Karveel naar de Batavia-werf., waar we enkele musea passeren. Deze werf is een van de trekpleisters van Lelystad en ligt aan het Oostvaardersdiep. Vijftien jaar geleden begon men op deze werf aan de bouw van de replica van het 17- eeuwse VOC-schip De Batavia. Nu wordt er gewerkt aan een nieuwe replica van een eveneens 17-eeuws schip, het vlaggenschip van Michiel de Ruyter: De Zeven Provinciën.

Terwijl we aan de werf voorbij lopen zien we nog juist een schim van de Batavia, juist teruggekeerd uit Sydney waar het in 2000 verbleef ter opluistering van de Olympische spelen.

Om dit alles te verwerken weer even een rustpauze, nu in een plantsoen. We lopen verder langs het IJsselmeer, waar het lekker toeven is met de tropische hitte die ons vandaag vergezelt. Enige tijd lopen we daarna in het Zuigerplasbos, een parkachtig gebied dat in 1964 is aangelegd tussen het IJsselmeer en de stad, op een eerder zandwinningsgebied. Een gedeelte van de IJsselmeerdijk fungeert als bosreservaat Houtribbos en daaromheen heeft het terrein een meer recreatieve functie voor alledagontspanning. Met nog een enkele verzorgingspost op het parkoers bereiken we de finish. Helaas moesten 5 personen al eerder de pijp aan Maarten geven, of is André, de voorman van deze discipline, hier meer op zijn plaats.

Airborne-wandeltocht te Oosterbeek

Door Constant Dedel

Op zaterdag 1 september 2001 organiseerde de Politie Sportvereniging "Renkum" voor de 55e maal hun Airborne-wandeltocht vanuit het sportpark "Hartestein" te Oosterbeek. Voor de 40 km-wandelaars was de start tussen 8.00 en 9.00 uur, terwijl de anderen pas om 10.30 uur mochten vertrekken. De routes op de vier afstanden leidden de wandelaars/sters langs markante plaatsen, zoals het voormalig hoofdkwartier "Hotel Hartestein", thans het "Airborne-museum" - van waaruit Major-General R.E. Urquhart, CB, DSO, commandant van de 1^e Airborne Divisie de ongelijke strijd leidde -

- het Airborne-kerkhof te Oosterbeek, waar ongeveer 1750 Engelse en Poolse militairen hun laatste rustplaats kregen.
- de uitgestrekte bossen van de "Bilderberg", waar een hevige strijd werd geleverd.
- de terreinen in Wolfheze, Heesum en Renkum, waar de Airbornes landden.
- het "Oude Kerkje" diende als verzamelplaats tijdens de terugtocht.

Jaarlijks begeleiden ongeveer 25 muziekkorpsen de wandelaars tijdens het vertrek, waarbij een defilé

plaatsvond voor het Airborne-museum en bij de intocht, behalve de 40 km-wandelaars, die eerder vertrokken zijn. Naast de leden van de Politie Sportvereniging "Renkum" wordt door ongeveer 325 vrijwilligers/sters medewerking verleend om de organisatie van die wandeltocht perfect en vlot te doen verlopen.

De route van de 40 km liep rechtstreeks naar de bossen van Bilderberg om vandaar het fietspad richting Wolfheze te volgen via kronkelingen om in het dorp Wolfheze te arriveren. Aldaar aangekomen wandelden we over terreinen van het psychiatrische ziekenhuis "Wolfheze". Na het verlaten ervan over landingsterreinen tot aan Renkumse Heide. Vandaar via Buunderkamp en dan door bossen van de Ginkelse Heide en later via heidevelden naar het restaurant "Zuid-Ginkel" te Ede, waar de rust was. Langs dit restaurant komt men ook, als men de Pegasustocht wandelt

van Lunteren naar Renkum. Na de rust langs de schaapskooi, waar vele schapen lopen onder toezicht van een herder. Via fietspaden door de Ginkelse Heide in de zuidelijke richting naar Renkum/Heelsum. Aldaar aangekomen door het hele dorp en daarna door Doorwerth naar het landgoed Duno (de steile heuvelrand langs de Rijn met uitzicht over de Betuwe en natuurlijk over de Rijn zelf. Dichte loofhoutbegroeiing, na de verwoesting in 1944/45 opnieuw ingeplant; sprengen en vijvers, faunistisch en floristisch interessant. Na het verlaten ervan langs Valkeniersbossen en Westerbouwing en vervolgens via diverse straten, waarvan het laatste stuk, ter hoogte van de Utrechtseweg het defilé was. Het was een mooie wandeltocht. Er gingen van start 32000 wandelaars, waarvan 1000 op de 40 km. Het was zonnig weer met wat donkere wolken tussendoor. Mijn persoon wandelde 40 km.

OURTHEVALLEI IN TROPISCHE SCHOONHEID HITTE MAAKT CLUBWANDELING OP GR 57 EXTRA ZWAAR

Ad van Asten

De laatste dagtocht van het seizoen zit er weer op. Zaterdag 18 augustus reisden we met twee touringcars van de Firma van Hoof uit St.-Oedenrode en een verzorgingsbusje naar de Ardennen. Eerst leek het een slap reisje te worden, maar op het laatste moment hadden zich nog diverse wandelaars aangemeld voor deze clubreis zodat we met de groep Rooi-Eindhoven-Leende toch nog goed voor de dag kwamen. Toen we iets over tien in La Roche en Ardenne aankwamen waren de bus Veghel-Weert en het volgbusje uit Weert al present. Toon van Wordragen had een koffieafspraak gemaakt in 'Taverne La Bronze' op enige afstand van het parkeerpunt. Dit oponthoud neemt toch vlug driekwartier in beslag. De mensen op de 34 km maken geen gebruik van deze koffiestop, maar gaan meteen van start. Bij elkaar zullen dat ongeveer 10 personen zijn, waarvan er slechts één de eindstreep zal bereiken.

In de route beschrijving lees ik dat de eerste kilometers in een steile klim gaan, waarna een rotsachtige weg de wandelaars in het bosgebied brengt. Na enige kilometers volgt dan de aansluiting op het traject, iets voorbij Maboge, dat 'wij' vandaag ook denken aan te kunnen.

Oorspronkelijk zouden we van Houffalize naar La Roche lopen, maar het boekje beschrijft de route in omgekeerde richting zodat we vanmorgen al een blik op de mooie stad La Roche in het hartje van de Ardennen kunnen werpen. Het stadje doet erg toeristisch aan en de winkeltjes doen op dit moment van de dag al goede zaken. Hoog boven de

stad getuigt de ruïne van een kasteel van het roemrijke verleden van deze stad en haar omgeving.

Het is al dik over elf als wij met een flinke groep, in de buurt van Maboge, vertrekken voor de afstand van 26 km. Slechts een paar doordouwers van deze groep, en van de volgende startgroep op 20 km, zullen Houffalize vandaag te voet bereiken.

De GR 57 loopt van Luik over Trois Points en Houffalize naar Gouvy dichtbij de grens van het Groot Hertogdom. De totale afstand van het Ourthepad is 179 km. Wij volgen een stuk van het pad in de Ourthevallei, die dwars door de provincie Luxemburg loopt.

We genieten van het actieve schouwspel dat zich op en langs het water afspeelt, het speelse zonnetje priemt af en toe door het bladerendek en het belooft knap warm te worden. Het speelse zit er echter nog in, want Piet Son kan niet nalaten om even een balkje vast te maken

aan een kabel die juist langs ons wordt ingehaald door een groep watersporters. We verlaten het wat bredere pad en gaan nu een smal pad volgen langs de oever. Het loopt niet makkelijk want in dit bosrijk gebied zijn het

niet alleen de rotsstenen die het voetpad zwaar maken maar ook boomwortels en stronken zijn 'gemene' obstakels.

Als we zo'n halfuurtje op pad zijn, worden we ingehaald door de sneltrein op de 34 kilometer. Zo te zien hebben ze 'heel wat regen gehad' want geen stukje van hun kleding is nog droog. Toch verzekert seniorlid Frans ons dat het best gaat.

Wat onze Belgische GR-vrienden precies onder een rotsachtig pad verstaan, weet ik niet, maar wel is duidelijk dat het zwaar wordt. Losliggende keien, hoogteverschillen tussen het ene opstapje en het andere, omgevallen bomen waar je net niet onderdoor kunt, en noem maar op, voeren je vlak langs de oever van de prachtige Ourthe. Ook wij krijgen te maken met nat goed. We zijn de laatsten van onze groep en met twee Limburgse dames moeten we ook nog de keus maken: links omhoog een mooi klimmend paadje op, of een duik naar rechts over rotsachtige bodem. Het wordt het laatste. We moeten diverse beekjes nemen die kabbelend naar beneden komen en een voortdurende verfrissing van de rivier zijn. We omzeilen met enige gedurfdheid een rotspunt die gevaarlijk dicht de rivier na-

dert. Na een tijdje wordt het pad iets makkelijker en we worden dan sterk klimmend naar links een berg opgestuurd. Steeds volgen we de loop van de Ourthe, die beneden in het dal meandert, omgeven door rotsen die daar ver bovenuit steken.

Op een zeker moment bereiken we een plek waar een rotsformatie met scherpe punten fel afsteekt tegen het groene bladerendek in het machtig mooie dal. Er is een ketting bevestigd aan een rots en uitnodigend hangt het blinkende staal daar om ons naar beneden de afgrond in te laten zakken. We passen voor deze uitnodiging, en ook kiezen we niet voor het pad over de rotsformatie, maar volgen een sterk stijgend, oneffen pad langs de helling die de rotskam van 'de Herou' wordt genoemd en waarvan het bekendste punt 'Cresse aux Chevaux' schijnt te heten. Eenmaal boven aangekomen besluiten we even te pauzeren bij restaurant-uitkijktoren 'Belverdère'. Terwijl we daar onze limonade drinken komen er toch nog enkele wandelaars aan uit de achterhoede, of zij via de rotsen of een andere weg kwamen is niet duidelijk geworden. Volgens de boeken zouden we nu 6 km achter ons hebben, een tijd van ruim anderhalf

uur geeft echter te denken.

We hebben nog drie uur de tijd om de soeppost te bereiken op 6 km voor Houffalize, want na 16.00 uur mogen we daar niet verder te voet naar toe. Dus nog 14 km te gaan binnen 3 uur. Een lachertje zult u denken, maar hoe anders zal het aflopen.

Na even een rustig stukje in het parkoers, krijgen we een flinke afdaling door een bos, waarna we zigzaggend weer bij de oever van de rivier komen.

De hitte begint steeds meer van onze energie te vergen, gelukkig lopen we wel steeds in de schaduw van de hoge bomen. Het smalle, met stronken bezaaid pad is zwaar om te bewandelen. In de geregelde afdalingen raak ik steeds achterop, maar kan dat meestal weer goedmaken in de klimmetjes. Lastig is daarna ook het smalle pad langs de oever van de Ourthe, er zijn ontelbare oneffenheden die je moet nemen, vooral hier is m'n skistok onmisbaar. Dan weer moet je onder een omgevallen boom door, af achter een rotspunt om, omdat er een stuk weg gewoon ontbreekt. Af en toe neem ik ook

nog de tijd om een prentje te maken van de omgeving, want die is werkelijk onvergetelijk. Jammer dat we zo'n haast moeten maken en geen tijd hebben om een en ander even rustig in ogenschouw te nemen. Aan de overzijde van de Ourthe liggen enkele campings of dagverblijven voor de watersportliefhebbers, al bij al doet de omgeving levendig aan. Een bergbeekje dat van de rotsen afstroomt geeft ons de gelegenheid even wat van dat heerlijke koude water over de polsen te laten stromen en het gezicht te verfrissen.

Als ik weer even achterop ben geraakt, hoor ik Piet Son en Piet Tilburg luid discussiëren over het parkoers, ze zijn het spoor bijster. Piet Tilburg is al een heel eind op weg naar een privé-terrein op de helling, maar toch besluit hij naar beneden te komen als blijkt dat we 25 meter eerder bij een beekje linksaf moeten. Later zal blijken dat Piet ook op het goede spoor terecht zou zijn gekomen als hij was doorgelopen. We worden ook ingehaald door wandelaars van de grotere afstanden, waaronder dezelfde die ons vanmorgen al passeerden, of die onderweg langer hebben gepauzeerd of misschien ook wel een stapje verkeerd zetten is ons niet duidelijk geworden.

Als wij bij het genoemde beekje linksaf de stijgende weg gaan volgen, hebben we geen enkel moment het besef dat hier ergens aan de 'Cresse Sainte-Marguerite' wordt voorbij gelopen. Het blijft puffen, ademen en zweten en ondertussen steeds alert plekjes zoeken om op de been te blijven. En als we dan even verder zijn gegaan over *'een ergens in de diepte liggend, weinig gebruikt pad'* en eindelijk de harde weg hebben bereikt, is de opluchting groot, maar wordt de hitte bijna ondraaglijk.

We wandelen nu in Ollomont, dat eigenlijk in onze bevestigingsbrief staat aangegeven als rustplaats, maar waar wel een hulpvaardige mevrouw de wandelaars gebruik laat maken van het waterkraantje in haar voortuin. Opmerkelijk is hier het antwoord van een Limburgs wandelaar op de vraag van die mevrouw: 'zijn jullie van een vereniging?' en het antwoord luidt: 'nog wel.'

We zijn nu even uit het Ourthedal en volgen een pad eerst langs een weiland en daarna weer door een bos en wat struikgewas. Vervolgens gaan we weer naar beneden in een wijde bocht en bereiken de brug over de rivier. Hier moeten we tegen de berm omhoog kruipen en komen op een open terrein, waar het erg druk is met geparkeerde auto's. Er is ook een restaurant en we besluiten even te pauzeren om het vochtgehalte weer op peil te brengen.

Wij zijn hier aangekomen bij de stuwdam van Nisramont: *Met het bouwen van de stuwdam werd in 1954 begonnen en 5 jaar later was hij klaar. Door deze dam is de waterspiegel 13 meter omhoog gebracht. Het stuwmeer heeft een oppervlakte van 47 ha en bevat 3 miljoen kubieke meter water. Het water wordt over een*

afstand van 4 km in de Ourthe opgestuwd. Door middel van twee pompstations, die stroom krijgen van een eigen centrale, worden 40 dorpen in de Ardennen van drinkwater voorzien. Oorspronkelijk was het de bedoeling om met een geweldige stuwdam een stuwmeer te creëren dat 250 miljoen kubieke meter water zou bevatten. Die stuwdam zou 60 meter hoog worden en de hele Ourthevallei tot Houffalize zou onder water komen te staan. Gelukkig hebben 'talrijke

redetwisten' dit plan kunnen smoren..

Als we onze consumptie hebben gebruikt loopt het al aardig tegen vieren en 'of' we straks 'door mogen' kunnen we rustig vergeten. We gaan nu weer bergklimmen en klauteren tegen de 'Lad Thier' op. Eenmaal boven, schijnt er geen einde te komen aan 'de kam' die we zo wat in z'n geheel ronden. Er zijn ook enkele trappen aangebracht, in totaal zo'n 100 treden weet Piet te vertellen, maar het 'klapstuk' is een houten bouwwerkje over het pad waar mensen 'zonder erg' een erg harde confrontatie kunnen aangaan met het hoofd.

Inmiddels ben ik alleen en ik kom bij een loopbrug van de Nasse, weer zo'n plekje voor een foto. Ik steek de voetbrug over en volg verder een modderig pad langs de oever. Na enige tijd begin ik weer aan een stijging door een bos en daar loop ik Francien van de Laar en de familie Vermeulen achterop. Ze denken dat het einde

van de martelgang nog zo'n 4 km zal duren en besluiten Toon op te roepen. Maar dat lukt niet. Dan maar verder in een grote boog omhoog tot we op een groep wandelaars stuiten die de pijp aan Maarten hebben gegeven. Die hebben genoeg 'geleden' en gaan niet verder. Een tegemoet komend groepje wandelaars vertelt me dat zo'n kilometer verderop een Hollandse bus staat en een eindje verder bij een café een hele groep en dat ze daar soep hebben en Milky Way. Dat geeft de wandelaar moed. En inderdaad: ik kom bij Jan en Frans onze chauffeurs, en ze verzekeren me dat binnen haalbare afstand het eindpunt van deze tocht is. Als ik doorloop haal ik de 'consumpties' nog.

De geplande soepkar met Dini, op zes kilometer voor Houffalize, is inmiddels opgebroken en verplaatst naar Engreux, omdat er die middag slechts 4 wandelaars langs waren gekomen, de anderen hadden stellingen betrokken in een café te Engreux.

Iets voor halfzes kom ik bij het bewuste café voor de kerk in Engreux, waar soep noch Milky Way mij bekoren, maar een pilsje van het grotere formaat, naar het idee van Conny, voor dit moment aantrekkelijker is. En als ik enige tijd later de 'Twee Pieten' tref achter in het kroegje verzekert Piet Son me dat ze 'al 'n uurtje binnen zijn' en of ik er ook een lust.

Een klein uur later dan gepland halen we onze dapperen op in Houffalize en keren huiswaarts na een vermoei-

ende tocht door een wonderschone Ourthevallei. Het parkoers was zwaar vanwege oneffenheden, soms steile klimmetjes en talrijke ferme afdalingen. De markering was niet optimaal en menigmaal moest op de gok een keus worden gemaakt. De temperatuur van 32° C was echter de grootste hindernis die we moesten nemen, en misschien ook wel die GSM-etjes die het maar niet willen doen.

Tot een volgende keer.

Hanzestedenpad

Door Willemien Konink

In januari 2000 hebben Martin, Truus en ik het Hanzestedenpad gelopen. Hieronder treft u een impressie:

De eerste etappe van 34 kilometer

Vanuit Martin's huis (Doesburg) begonnen wij om kwart over negen te lopen naar de stadswallen om Doesburg. We liepen eerst nog een klein stukje door de oude stad van Doesburg en daarna over de dijk en voeren met het pontje naar Dieren. Een koffiégelegenheid was er niet aan de route, dus liepen we door via Spankeren naar Brummen.

Een mooi gebied over allerlei graspaden en boswegen. We kwamen langs de Engelenburg, een prachtig mooi landhuis uit de 16e eeuw, met daaromheen een golfveld uit deze tijd. Sinds kort is hier ook gelegenheid om te trouwen en (een vrij deftig) feest te houden. Er worden

hier eveneens veel conferenties gehouden.

Even na het volgen van een fietspad, sloegen we rechtsaf en daar was een café, waar we heerlijke koffie hebben gedronken en konden uitrusten van de eerste twintig kilometers. Dit café stond niet als zodanig in het boekje, maar is een uitstekende gelegenheid om even lekker uit te rusten. Hierna kwam een mooi open gebied met prachtige oude boerderijen: richting Zutphen. Onze eerste dag eindigde op de Hoven, we liepen nog een kilometertje naar het NS station en daar hadden we meteen aansluiting naar Dieren, waar we de volgende aansluiting hadden, voor de bus naar Doesburg

Tweede gedeelte op 22 januari

Om acht uur reden we vanuit Doesburg naar Zutphen, waar we de auto parkeerden op de Hoven. Het regende een beetje en het was nog niet helemaal licht, toen we begonnen waar we gisteren stopten.

Deze keer een lange tocht van 42 km, een rondwandeling Zutphen, Deventer, Zutphen.

De nu volgende beschrijving gaat deels over een alternatieve route en de officiële route.

De alternatieve route, en ook beschreven in het boekje gaat richting Eefde. Jammer was dat geen van beide

routes door de oude binnenstad van Zutphen voerde! In Eefde aangekomen gingen we de brug over van het Twentekanaal en daarna door een landelijk gedeelte naar Gorssel. Net voor Gorssel staken we de weg over om aan de andere kant van Gorssel door het bos naar Epe te wandelen. Een mooi gebied met fraaie landhuizen en bospercelen.

In Joppe wilden we koffie drinken, maar het restaurant was op dit uur nog niet open, dus maar weer verder. Net voor we opnieuw de Lochemseweg moesten oversteken

---

hebben we in het Chinese restaurant "de Rozentuin" koffie gedronken.

Het laatste stukje van de route leidt ons naar Deventer. Het is heel verrassend om de Hanzestad Deventer binnen te lopen na de rust van de natuur.

Nadat we nog wat straatjes doorgewandeld hadden, zijn we de brug over gegaan, dus niet met het pontje. Na de brug de trap af langs de Bolwerkse molen. Dit is een windhoutzaagmolen, die men bezichtigen kan van mei tot en met september, op dinsdag en zaterdag. We liepen de polder in, over grasdijken en over asfaltwegen richting Gemaal van de Feltz.

De boerderij er vlak voor had een ooievaarsnest, waar ook een ooievaar op zat. Een leuk gezicht, want het stak mooi af tegen de inmiddels donkerblauwe lucht. Af en

toe kwam daar wat regen uit.

Even na het Gemaal zagen wij een kolonie ooievaars en ook ganzen en zwanen en andere watervogels in grote plassen, achter de dijk. Dit was een bijzonder gezicht. Net een halve kilometer voor het eind van deze etappe kregen we van de voornoemde donkerblauwe lucht, een flinke plensbui op ons hoofd. Nu werden we echt kletsnat. Tot nu had de paraplu ons redelijk beschermd tegen de regen die zo nu en dan viel. Tegen deze enorme plensbui en flinke wind was onze paraplu niet bestand. Nou ja, de auto stond klaar op de Hoven waar we gestart waren, dus gauw naar huis.

Daar was een douche, droge kleren en nagenieten van een mooie wandeldag.

Derde etappe van Deventer, via Hattum naar Zwolle, 35km.

Een weekje later was het prachtig lenteweer. Vanwege het hoge water moesten wij de korte variant volgen. We liepen richting Rande, dit is een oud landgoed met een in de 19^e eeuw nieuw gebouwd groot landhuis. Via het Randerpad naar de Haere, een mooi gebied met nog bunkers uit de tweede wereldoorlog, van de IJssellinie. Er is daar ook een bunkerroute waar we gedeeltelijk mee opliepen. In Olst aangekomen dronken we koffie en na deze rustpauze liepen we door de Duursche Waarden, met de Buitenwaarden, een waar vogelparadijs. Gelukkig was de markering goed te volgen en

konden we volop naar al de vogels kijken die hier talrijk zijn.

In Wijhe namen we ook even een rustpauze en daarna gingen we richting Tichelgaten, de vroegere plaats van de steenfabriek. Tichel is een oud woord voor baksteen. Wij liepen de variant naar Hattum, namen niet het pontje, maar gingen rechtstreeks naar het NS station in Zwolle. Daar namen we de trein terug naar Deventer en verder met de auto naar huis. Opnieuw een mooie etappe.

De vierde etappe wandelden wij van Windesheim naar Kampen, 35km.

Inmiddels is het juni, dus de natuur is ook anders. Vanaf Windesheim gingen we door een polderachtig gebied en veel over dijken met mooi uitzicht naar beide kanten. Geruime tijd volgden wij de Soestwetering, deze heeft nog een belangrijke functie wat betreft de regulering van het waterpeil. Het water loopt dan ook richting Zwolle waar het via het grachtenstelsel in het Zwarte Water stroomt.

Wij kwamen in Zwolle en wandelden er dwars doorheen. We passeerden weer tal van oude gebouwen, waarvan er enige echt de moeite waard zijn om iets nader te bekijken. Er was ook markt en dus extra goed uitkijken naar de markering, die we toch prompt voorbij

liepen. Terugwandelend over de markt kwamen we weer op het goede spoor.

We gingen door het Spoolderbos, langs de buitenkant van Zwolle en dan weer de polders in. Wij vervolgden onze route over de dijk. Aan de overkant van de IJssel zagen wij Zalk nog liggen, daarna gingen wij verder naar Kampen.

De route door Kampen hebben wij niet gelopen, omdat we deze al hadden gelopen tijdens het bewandelen van het Zuiderzeepad. Om drie uur namen we de trein vanuit Kampen naar Zwolle en vervolgens om vier uur met de bus naar Windesheim. Om halfzes waren wij thuis in Doesburg.

De vijfde en laatste etappe van 30 km gaat van Zwolle naar Hasselt en terug.

Het was ruim een maand later op een mooie zomerse dag, toen we onze laatste etappe van het Hanzestedenpad liepen. We begonnen bij Weteringbrug en lieten Zwolle vrij gauw achter ons. De eerste keer volgden wij de winterroute naar Hasselt, ook deze route gaat bijna helemaal over dijken, dit geeft altijd weer een mooi uitzicht. Allerlei vogels en planten, prachtig! In Hasselt hebben we in het oude stadje wat rondgekeken. We dronken koffie op een terras tegenover een marktje met welgeteld één kraam, met broodjes en allerlei andere lekkere dingen, waaraan wij ons tegoed deden. We namen dezelfde weg terug naar Zwolle, maar toch kijk je dan anders tegen de omgeving aan.

We wandelden nu de zomerroute en we gingen met het pontje over de IJsselse Vecht.

De veerman trok het bootje met z'n blote handen naar de overkant, we vonden het leuk om dit eens te zien en mee te maken. Van daaruit was het niet ver meer naar het eindpunt van de wandeling van deze etappe, maar tevens het eindpunt van het Hanzepad. Het was een heel mooi pad, ook vooral met de varianten erbij, die wij gebruikten voor een rondwandeling door stadjes en Hanzesteden.

Ook prachtig waren de uitzichten over de IJssel en de mooie landschappen.

14e Heuvelland 4-daagse Vilt-Valkenburg 2001

Henri Floor & Coos Verburg

1e dag, donderdag 9 augustus, Savelbosroute.

We startten om 7.45 uur. We konden weliswaar vanaf 7.00 uur starten, maar dan is het zo druk. Nu konden we meteen al rustig lopen. Eerst kwamen we langs de kerk van Berg (van Berg en Terblijt). We sloegen van de verkeersweg af en dwaalden over grintwegen en paden richting Bemelen. In

de buurt van de Krekelberg lag zoveel water op het pad, dat de organisatie bezig was vlonders in de plassen op het pad te leggen. De "vroeg" wandelaars moesten maar zien hoe ze deze "barrière" passeerden. In Bemelen was de fruitpost. Hier kregen we een hele grote appel. We hoorden een man zeggen: "hier kan je wel twee dagen mee doen". We zagen hierna veel mensen even stoppen om bij elkaar de appel in hun rugzakje te doen. Na de kerk van Bemelen liepen we door St. Antoniusbank. Over veldwegen liepen we nu naar het Missiehuis Zuid-Afrika museum. Even gingen we van het pad af en bekeken de indrukwekkende Mariagrot. Daarna liepen we langs een aantal kapelletjes waarin afbeeldingen waren van de kruisiging van Jezus Christus.

Op 7,3 km bereikten we de eerste grote rust te Cadier en Keer. We werden hier opgevrolijkt door een doedelzakblazer. Spoedig bereikten we het Savelsbos. En daarin zouden we deze dag nog lange tijd dwalen. We kwamen verschillende keren langs fruitbomen. Aan de bomen of struiken hingen appels, peren, kersen of aalbessen. Ook zagen we veel velden met maïs en koren.

Op 14,1 km was de tweede grote rust in Eckelrade. Nu begonnen we aan de lus van de 42 km. En meteen werd het een stuk rustiger. We kwamen langs talrijke karakteristieke boerderijen met mooie binnenplaatsen die de moeite waard waren om te bekijken.

In St. Geertruid was de derde grote rust op 22,8 km. Hier troffen we vele bekenden. Verder dwaalden we door bossen. Er waren een aantal paden die op ravijnen leken, maar alleen veel ondieper dan echte ravijnen. Nadat we een bruggetje over zo'n ravijn hadden genomen, daalden we over een steile trap af. Een wandelaarster voor me had het er erg moeilijk mee. Maar ze werd gesteund door haar man. "Als ik dat geweten had", hoorden we haar zeggen. Daarop zeiden wij dat we hier met voorgaande vierdaagse ook al waren geweest. We liepen langs een kruisje dat langs de weg stond. Ernaast stond een bordje met de tekst: "Hier stierf een jongeman in 1869 op 18 jarige leeftijd door onbekende oorzaak". Expliciet werd vermeld, dat de jongeman geen dronkaard en niet godslasterlijk was. Op 29,5 km was de vierde grote rust te Eckelrade. Nu zetten we koers in de richting van Honthem. We kregen uitzichten op de toren die bij de Amerikaanse erebegraafplaats hoorde. Verderop kwamen we langs klooster Blankenberg. Daarna kwamen we achtereenvolgens langs de groeven Blankenberg en Örenberg.

Op 35,9 km was de vijfde en laatste grote rust te Cadier en Keer. Via buurtschap Klein-Welsden, langs de Van Tienhoven molen te Wolfshuis en Terblijt (van Berg en Terblijt) werd de finish bereikt op 42,8 km om 16.22 uur.

Het was de hele dag (tijdens de wandeling) droog geweest. Aanvankelijk was het zwaar bewolkt. Later werd het half bewolkt met flink wat zonneschijn. De maximum temperatuur bedroeg 20°. In de avonden kregen we enige regenbuien te verwerken.

2e dag, vrijdag 10 augustus, Groeve-route.

Rond 7.45 uur verlieten we de start. Het had in de voorafgaande avond en nacht flink geregend. Bij het opstaan was er nog een buitje. We liepen na de start pal langs de kerk van Berg (van Berg en Terblijt). Hier staken we nog een kaarsje aan. Verder daalden we in Berg af door bossen in de richting van de Geul. We kwamen langs de Geulhemmergroeve en de rotswoningen die tot het begin van de vorige eeuw dienden als woonruimte. Deze Geulhemmergroeve was dit jaar toegankelijk in verband met het 200 jarig bestaan van de kapel uit de Franse revolutie, echter wel tussen 10.00 en 15.00 uur onder betaling van 3 gulden onderhoudskosten. Dit was dus alleen weggelegd voor de late starters of de snelle wandelaars die tijdig binnen waren.

In deze Geulhemmergroeve is een kapel uit de Franse revolutie. De schuilkapel uit de Franse overheersing is een cultuurhistorisch monument van grote waarde. Dat heeft er toe geleid dat ze, net als de rotswoningen, op de Monumentenlijst is geplaatst. De Fransen veroverden op 3 november 1794 onder generaal Kléber de vestigingstad Maastricht. Deze stad werd toen de hoofdplaats van het departement Beneden-Maas. In september 1796 kondigden de Franse overheersers een wet af waardoor alleen al in dit departement 116 kloosters opgeheven werden. Hun eigendommen werden verbeurd verklaard. In mei 1797 werden alle priesters verplicht om de eed op de constitutie af te leggen. Men diende dus zijn loyaliteit aan de Franse overheersers te

tonen door het afleggen van deze eed. Vele priesters in deze omgeving weigerden zich hieraan te onderwerpen. Hieronder was ook Johannes Schepers, de pastoor van Berg en Terblijt. Hij was geboortig uit Helchteren, een plaatsje in de Kempen. Hij was sinds 24 juni 1773 pastoor van Berg en Terblijt. Schepers weigerde meermaals de vereiste eed af te leggen. Met een gerechtelijk bevel werd zijn kerk in 1798 gesloten. De ingangspoort werd verzegeld. De klokken en de meeste kerkbezittingen werden in beslag genomen en naar Maastricht vervoerd. Aanvankelijk probeerde Schepers nog de H. Mis voor zijn volgelingen te lezen in zijn pastorie. Doch deze werd spoedig in beslag genomen en samen met de inboedel geveild. Zijn neef Jan Michel Lijnen, die samen met andere familieleden bij de pastoor inwoonde, pachtte de woning. Hij stelde zijn oom daardoor in de gelegenheid om er de H. Mis te blijven lezen. Het geduld van de Fransen raakte echter snel op. Zij veroordeelden pastoor Schepers tot verbanning naar een van de strafeilanden Rhé of Oleron. Schepers moest onderduiken om aan arrestatie en verbanning te ontkomen. Eerst dook hij onder in een schuikapel in Valkenburg. Dit duurde tot een inwoner van Berg en Terblijt, Johannes Claessens, in het geheim een schuikapel in de Geulhemmergroeve inrichtte. Hier heeft pastoor Schepers gedurende enkele jaren geschuild en de H. Mis voor zijn parochianen gelezen, die door vele mensen werd bezocht. Ook was er een processieroute in de grot uitgezet. Jaarlijks wordt er traditiegetrouw de H. Mis opgedragen voor kerstmis. Ook zijn er door de jaren heen veel kinderen gedoopt. Dit jaar wordt tijdens de 14e Heuvelland-4daagse het 200-jarig jubileum gevierd van deze kapel.

We liepen nu een tijdlang door het Meerserbroek. Daarbij volgden we de Geul tot aan Meerssen. In Meerssen kwamen we langs de fraaie basiliek. Hier

brachten we een kort bezoek en staken er nog een kaarsje aan.

Op 8,4 km was de eerste rustpost te Meerssen. Daarna liepen we verder in de richting van Bunde. Bij Luchthaven Zuid-Limburg staken we de A2-snelweg over en liepen daarbij langs café Bergrust. Dit is een niet toepasselijke naam voor een café dat tussen twee banen van een snelweg in ligt. Na buurtschap Kasen kwamen we in het Bunderbos en dwaalden hier lange tijd door. Net voor Geulle sloegen we af naar Moorveld.

Hier was de tweede grote rust op 14,7 km. Na Geulle bleven we maar door de hellingbossen lopen tot voorbij Terhagen. In Elsloo kwamen we langs vijvers van Kasteel Restaurant Elsloo.

Door het bergachtige dorp Elsloo werd op 20,3 km de derde grote rust bereikt. Hier troffen we 14 km lopers aan. Het is namelijk zo bij deze vierdaagse dat wandelaars (op eigen gelegenheid) vanaf de start naar één van de grote rusten rijden en daar beginnen met hun wandeling. Ruim een kwartier nadat we de grote rust hadden verlaten kregen we een korte maar pittige bui. Gelukkig konden wij tegen een huismuur uit de wind staan. Na vijf minuten was de bui voorbij. Wij zaten enigszins aan de rand van de bui. Daarna regende het nog 10 minuten licht. We liepen daarna verder langs Catsop en Hussenberg.

Op 27,6 km was de vierde grote rust te Moorveld. Via Kasen en Humcoven kwamen we weer in Meerssen. Hier was op 34,6 km de vijfde en laatste grote rust. Buiten Meerssen, in het Houthemerveld, maakten we nog een foto van de kerktoren van Berg. We hoorden een onweerslag met een lange rommel. Maar het bleef droog. Na het Kloosterbos liepen we onder de A79-snelweg door naar Houthem. In het natuurgebied bij Hotel Kasteel St. Gerlach troffen we een aantal half-wilde paarden. Daarna beklommen we de laatste berg voor die dag en finishten op 40,6 km om 16.10 uur.

3e dag, zaterdag 11 augustus, Geuldalroute.

Even voor kwart voor acht verlieten we de start. We daalden door bossen af naar de Geul en volgden deze tot Valkenburg. We kwamen hier langs een bierbrouwerij. Vervolgens kwamen we o.a. langs een Grieks restaurant gevestigd in een oud kerkje. In het centrum van Valkenburg kwamen we onder andere langs kasteel Den Halder. We verlieten Valkenburg aan de Geul langs de Geul. Bij de Drie Beeldjes was een fruitpost. Hier kregen we een banaan. We bleven langs de Geul lopen tot in Schin op Geul.

Op 7½ km was hier de eerste grote rustpost. We verlieten Schin op Geul weer en in Strucht liepen we langs de Souberg. Na boerderij Berghof zetten we koers naar Ingber. Zover kwamen we echter niet, want we sloegen af en bereikten weldra Gulpen. Na het centrum en na het busstation liepen we langs de Gulpenberg en passeerden Hoeve De Bek.

Op 15,7 km was de tweede grote rust te Partij. Daarna liepen we ruim een halve km langs een ongeveer vijf

meter brede strook waar koren, klaprozen, korenbloemen en nog een andere plant met een blauwe bloem bloeide en groeide. Daar kwamen we langs Hoeve Hommerich. We liepen over de flanken van de Gulpenberg en op het hoogste punt hadden we een fraai panorama over Partij en op de kerk van Vijlen. Nu dwaalden we een tijdlang door het Dunnenbos overgaand in het Schweibergerbos. Bij een golfterrein bereikten we een hoogte van 190 meter boven N.A.P. Na het Bissen Dal doorkruisten we buurtschap Schweiberg en kwamen uiteindelijk in Epe. In een kerk te Epen staken we nog een kaarsje aan.

Na een rustpost begaven we ons naar het romantische stroomgebied van de Geul. Via Hurpesch liepen we naar Mechelen. Op 28,2 km was een grote rust in Partij. Nu liepen we naar Wittem en kwamen langs de Redemptoristenkerk. We bezochten deze indrukwekkende kerk. In een grote nis naast de grote oude kerk brandden wel 100 kaarsjes. Verder was er nog een

kleine zaal, die ook als kerkzaal was ingericht. En verder was er nog een moderne grote kerkzaal aangebouwd, waar wel plaats was voor meer dan 500 mensen. Deze zaal werd ook wel de Gerarduskapel genoemd. Buiten Wittem volgden we een pad door een groen, groen knollenland, maar nu zagen we hier geen twee haasjes parmantig zitten. In de verte hoorden we de klanken van de wandelaar die zijn doedelzak aan het

bespelen was. Na Gulpen liepen we via Beertsenhoven naar Stokhem. Opnieuw volgden we de Geul en via buurtschap Engwegen (bij de Keuterberg) bereikten we Schin op Geul.

Hier was op 35,6 km de vijfde grote rust. Na Oud-Valkenburg bestegen we een berg en dwaalden door het Biebosch. Langs de rand van Sibbe werd de finish bereikt op 44,0 km om 17.00 uur.

4e dag, zondag 12 augustus, Panorama-route.

Even na kwart voor acht vertrokken we. Net als de voorgaande dag daalden we door de bossen af naar de Geul. Nu namen we echter wel een andere route en kwamen daarbij door natuurgebied de Bergse Heide. Op een kruising stond een houten wegwijzerpaal, die de richtingen aangaf van het Pieterpad en het Krijtlandpad. Bij de brouwerij van Valkenburg sloegen we af. Door het Polferbos bestegen we de 133,3 meter hoge Cauberg. Hier was de fruitpost. Er werden bananen uitgedeeld. Maar er lagen ook sinaasappels klaar en deze kozen wij. We liepen pal langs het grote gebouw van 'Therma 2000'. Van hier hadden we een fraai uitzicht op de ruïnes van kasteel Valkenburg en op de Wilhelminatoren. We daalden tot voor het centrum van Valkenburg af. Daarbij kwamen we langs de algemene begraafplaats met hele oude grafzerken. Verderop kwamen we langs een klooster.

Via boerderij Euverem werd de eerste grote rust bereikt op 6,1 km te Valkenburg. Daarna verlieten we Valkenburg weer en bestegen de Schaelsberg. Boven op de berg bij Kapel De Kluis staan 15 monumenten. 14 monumenten zijn kleine kapelletje, die de kruisiging van Jezus Christus voorstellen. Het 15e monument is een devotiekapel en wordt wel "'t kapelke van de zevende voetvel" genoemd. We dwaalden verder, nu veelal over asfaltwegen en kwamen daarbij door Walem, Koulens, Termaar en Ransdaal. Ransdaal is een mooi dorp, met karakteristieke boerderijen, veelal in kundersteen opgetrokken; een steensoort van de streek. In Ransdaal was op 13,7 km de tweede grote rust. Via Opscheumer kwamen we in Fromberg. Hier reed net

een toeristentrein, te weten een oude locomotief die 8 wagens voorttrok. Na Etenaken staken we de Geul over en kwamen op korte afstand langs het plaatsje Stokhem. In Wijlre liepen we langs de waterradmolen.

Op 19,8 km was in Wijlre de derde grote rust. We liepen opnieuw in de richting van Fromberg en volgden lange tijd een panoramaweg met vele vergezichten in de richting van Ubachsberg. Bij boerderij Pondarosa op de Vrakelberg sloegen we af.

Op 27,1 km was de vierde grote rust in Ransdaal en op 33,7 km was de 5e grote rust in Valkenburg. Via het mooie Ravensbos en Ingendaal voerde de route naar de finish. Vlak voor de finish te Vilt werden de wandelaars van 11.00 tot 15.00 uur bij Café 'An de Grwate Wèch' verwelkomd door Harmonie Amicitia uit Vilt en daarna tot 18.00 uur door de Sappige Boys uit Sibbe.

De totale afstand bedroeg 41,1 km en wij arriveerden hier om 16.50 uur.

De Kempische Wandeldagen

Door Piet Royackers

Op vrijdag 3 augustus reed ik op de fiets naar Geldrop om deel te nemen aan de Kempische Wandeldagen. De startkaart voor de eerste dag had ik donderdagavond al afgehaald.

Op deze eerste wandeldag was het bewolkt en regenachtig weer; je kon regenjas en paraplu niet missen. Tegen de middag werd het weer echter beter en in de namiddag kwam zelfs de zon door, zodat het nog goed weer werd ook. We liepen richting Nuenen in een mooie omgeving door meestal bossen. Bij de eerste wagenrust smaakten de koffie, boterham en koek heerlijk. Na de verzorging ging de tocht verder en liepen we even over de oude Helmondsdijk, die nu Fosterschootsdijk heet. Hier ontdekte ik een eikenboom, waar aan twee kanten een zwam

op gegroeid was. Ik vond dat heel uniek, temeer omdat onder elk van die zwammen ook een spechtgat aanwezig was. Vervolgens kwamen we in de Stiphoutse bossen, waar we over mooie slingerpaden liepen.

In Nuenen aangekomen, zien we eerst het park aan de Houtrijk, waar we achter mijn huis doorliepen, ik moest natuurlijk even aanleggen. Direct daarna komen we aan bij het middagrustpunt in hotel 'Schafrath' aan het Park. Na een kop koffie en een boterham liep ik weer verder, nu richting Kernkwartier. Over slingerpaadjes en langs waterpartijen komen we dan bij het openluchtbad Enode.

Daarna gaan we over de oude stationsweg naar de Antoniuskapel.

Deze Antoniuskapel stond oorspronkelijk te Opwetten en was toen toegewijd aan Sint Antonius van Como. Van 1348 tot 1352 sloeg daar de gevreesde pest-epidemie toe. Antonius werd toen aangeroepen bij velerlei ziektes zo ook bij de pest. De kapel in Opwetten werd in 1450 gebouwd, maar raakte in de loop der tijden erg in verval en werd tenslotte in 1917 afgebroken. De kapel werd ook wel de wolfskapel genoemd omdat eens een schaap op de vlucht sloeg voor een wolf en toevlucht vond in de kapel en het er levend afbracht.

Langzamerhand verloor ook het Antoniuschut haar binding met Opwetten en vond in de loop der tijden onderdak in Eeneind. Steeds vaker kwam daarna de wens naar voren om de kapel te herbouwen en een commissie trof voorbereidingen tot de bouw. Na de voorbereidende werkzaamheden kon spoedig worden gemeld dat de kapel aan de oude stationsweg kon worden gebouwd. Op zaterdag 19 september 1987 was het dan zover en werd de kapel ingezegend door pastoor C. Swinkels. De schutterij nam de taak op zich om de kapel te onderhouden en te beheren.

Na het voorbijgaan aan deze kapel gingen we richting Collse watermolen, waar de laatste wagenrust was. Een heerlijke kop bouillon deed me goed.

De Collse watermolen dateert uit de 14^e eeuw. Het was een koren- en oliemolen. In 1920 werd het slaan van olie beëindigd. De eerste eigenaar was de hertog van Brabant. Thans is de gemeente Eindhoven de eigenaar. De watermolen is een onderslagmolen, gelegen aan de kleine Dommel. Er bestond een eeuwenoud recht om te stuwen, dit recht werd verbonden aan de watermolen.

De korenmolen heeft twee koppels maalstenen en een houten drijfwerk. In 1884 werd de molen geschilderd door Vincent van Gogh.

Vanaf de molen liepen we verder langs de Dommel richting Geldrop. Op dat pad ontdekten we dat er drie bomen waren omgewaaid, waardoor een hele damwand van de Dommel

was weggeslagen. Zo zie je weer, hoe sterk de natuurelementen zijn.

Omstreeks halfvier was ik bij de finish. Na nog iets te hebben gedronken, reed ik weer naar huis.

De tweede wandeldag ging richting Lierop. Al vlug liepen we op de Strabrechtse hei. Dit is een mooi gebied.

De Strabrechtse hei is het grootste aaneengesloten heidecomplex in Noord-Brabant. Op de heide groeien de moeraswolfsklauw, klokjesgentiaan, duivelsnaaigaren en de blauwe zegge.

De omringende bossen, waar we doorheen liepen, bestaan uit grove den, de Corsicaanse den en de zeeden. Er komen hier ook verschillende vogelsoorten voor, waaronder de roerdomp, zomertaling en de blauwborst. Belangrijk is ook dat hier de kraanvogels hun pleisterplaats vinden.

In Lierop is de grote rust bij 'café van Oosterhout'.

Na de rust gaan we verder richting Mierlo, waar men vrijwillig even kon binnenlopen bij 'De Aardborsthoeve'. We lopen nog even over een stukje Strabrechtse hei wat, zoals reeds eerder gezegd, een prachtig natuurgebied is waar men volop van kan genieten, en gaan dan terug naar de finish in Geldrop.

Na afmelding kreeg ik mijn startkaart voor de derde wandeldag. Na het drinken van een heerlijk trappistje reed ik weer met de fiets naar huis.

Op de derde dag stond ik een uurtje later op dan gewoonlijk. De zaterdagavond werd nogal laat omdat we op een verjaardag waren. Na de start ging de tocht langs de Dommel naar de Braakhuizense heide. Ook hier is het prachtig om te lopen. Dan volgt weer een heel stuk over de Strabrechtse hei in het overganggebied tussen de heide en het dal van de Riel. Hier vinden we grote aantallen amfibieën zoals de alpenwatersalamander, heikikker en de rug-gestreepte pad en voorts diverse soorten libellen en juffers.

Bij 'cafémanege van Meijl' dronk ik nog een heerlijke trappist en met een warm gevoel in de benen wandel ik de laatste kilometers naar de Kievit in Geldrop waar de finish is.

Omstreeks halfzes kan ik me afmelden en drink als afscheid van deze mooie Kempische Wandeldagen nog een heerlijke versnapering en keer voldaan terug naar Nuenen.

Naderend Afscheid:

Het afscheid van Jeannette van Boerdonk-Verbakel, als secretaris van onze wandelvereniging, nadert snel. Omdat Jeannette in deze afgelopen periode veel goed werk voor OLAT deed, willen wij dit naderende afscheid begeleiden met een serie wandelverhalen uit het verleden. Verhalen over wandeltochten die Jeannette maakte samen met haar man Vincent. Deze verhalen zijn afkomstig van de homepage van Vincent en Jeannette:

<http://home.iae.nl/users/vvb/>

GR 5 Echternach

Door Jeannette en Vincent van Boerdonk

Maandag 29 mei 2000.

Wij rijden om 5.00 uur met de auto naar Diekirch. Waarschijnlijk voor het laatst verplicht dwars door Luik. De omleiding d.m.v. een snelweg is binnenkort klaar. We parkeren om 8 uur de auto bij het station en oriënteren ons op de infoborden voor de bus- en treintijden. Voor het station staat een schitterende bronzen beeldengroep. Het stelt een locomotief en rondlopende reizigers voor. We kopen een kaartje voor een transfer naar Vielsalm. We willen vanaf die plaats 5 dagen gaan wandelen. We denken in de buurt van Echternach uit te komen. In de voorbereiding hebben we bekeken of we zo gemakkelijk terug kunnen reizen naar onze auto. Met wachttijden tussen de bus en treinen door komen we om 10.30 uur in Vielsalm. De lekkere zonschijn in Diekirch verdwijnt tijdens de treinrit en wordt vervangen door donkere bewolking. We stappen door het oude witte stationsgebouw naar buiten dat we bij de vorige wandeling met de trein verlaten hebben. We herkennen verschillende straten en gebouwen van de vorige keer dat we hier liepen. Na 10 minuten zien we de eerste markering weer. We klimmen Vielsalm uit en

komen langs een oude steengroeve. We zien in het voorbij gaan nog wel stenen die we graag in onze tuin zouden hebben. Als we op de terugreis tijd hebben ... We gaan over een steenslagweg, door een landschap van bossen, groepjes bomen en weiden en komen zo bij een dorp genaamd Commanster. 170 m. Het weer is zeer wisselvallig. Ondanks de bewolking en de dreiging die daar vanuit gaat, krijgen we maar 1 bui. Onderweg doorwaden we een paar kleine riviertjes. We lopen

soms over verharde asfaltwegen, dan weer over een zand- of grindpad. Bij het dorpje Schirm, lopen we naast een drukke weg naar de kampeerplaats toe. Om 16.00 uur komen we bij de camping Hohenbusch, zo'n 2 km buiten de GR. Als we aan het inchecken zijn, regent het korte tijd heftig. Vincent ziet een paar pallets liggen en neemt deze mee naar onze kampeerplek. Hierop kunnen we onze spullen droog neerleggen en hebben zo niet veel last van het natte, lekker kort gemaaid gras. Een prima camping. Nadat we de tent hebben opgezet zoeken we de campingwinkel op. Deze is eigenlijk nog gesloten en zal over een week, met de

Pinksterdagen, open gaan. We kunnen er wel wat groente in blik kopen. Samen met soep, puree (uit een zakje) en een foliepak vlees uit de rugzak hebben we voldoende te eten. De wolken scheren hoog door de lucht terwijl er op maaiveldhoogte nauwelijks wind is. Soms is het zeer grijs, dan zijn er opklaringen met een lekker zonnetje. We lenen een paar kunststof tuinstoe-

Dinsdag 30 mei 2000.

De dag begint met rustig droog weer. Er is wat sluierbewolking. Om 8.00 uur zijn de rugzakken en wij gereed voor vertrek. We lopen 2 km terug naar Schirm en pakken de route weer op. We zijn meteen het dorp weer uit en lopen over kleine verharde en onverharde wegen. We zien regelmatig wat koeien in de wei grazen. Na 7 km zijn we in Hof Burg-Reuland, een toeristisch dorp met een oude burcht. De GR 56 kruist hier ons pad. We komen door een aantal kleine dorpjes. Gaandeweg is er minder weiland en overheersen de bossen. Om 11 uur begint het te motregen. Bij Peterskirche lopen we voorbij de kerk en over het kerkhof naar boven en komen langs een kruisgang van Christus. Rond 12.30 uur komen we in Ouren, een dorpje dat volgende week, volgens de spandoeken en borden, 100 jaar bestaat. We zien een geraamte van een grote tent en een, voor ons gemakkelijke, picknicktafel. Het regent inmiddels niet meer. Als we alles voor de lunch op de tafel hebben

uitgesteld komen er telkens een paar dorpingen naar de grote tent gelopen. Deze groep mensen gaat, zo te zien, na hun pauze weer verder met het opbouwen van de tent voor het eeuwfeest. Als we het brood aan het smeren zijn en het water voor de thee kookt begint het weer wat te regenen. Snel gaan we dus maar weer op weg. We volgen de rivier de Our. We passeren het drielanden-punt. En komen in Luxemburg. De rood/witte markering wordt in het Groothertogdom vervangen door gele stippen. De regenponcho doen we alleen even uit bij een camping in het plaatsje Tintsmillen. We drinken koffie op een overdekt terras. We kunnen kiezen om hier in de regen de tent op te slaan of door te lopen. We kiezen voor het laatste. We lopen liever dan dat we kamperen in de regen. Het ziet er ook niet naar uit dat het weer zal veranderen. We lopen over een mooi pad naast de Our. Deze begint hier toch al een flinke rivier te worden. We stijgen en dalen

len van de achterburen, die niet aanwezig zijn, maar wel de stoelen buiten hebben staan. Zo hebben we wat meer luxe tijdens het bereiden en verorberen van onze warme hap. Na een beker koffie en een glaasje wijn duiken we de slaapzakken in. Verder zal het niet meer regenen, ook vannacht niet.

door de bossen, soms vlak langs de rivier, dan weer tientallen meters erboven. Eerst kijken we nog wel rond maar de regen maakt ons niet vrolijker. We zijn blij als

we 10 km en 3 uur verder bij Dasbourg (Duitsland) aankomen. Er staat hier op de brug een camping en een pension aangegeven. We lopen de doodlopende weg in en komen bij een camping. In kamperen hebben we geen zin. Jeannette vraagt of ze hier ook een pension hebben. Dit blijkt een 400 meter verder te staan. Als we bij het oude gebouw aankomen zien we eerst niet eens een ingang. Als we de ingang gevonden hebben en naar binnen lopen is er niemand. We lopen door tot in de bar. Hier zit een oude man. We vragen of we hier kunnen overnachten. Er zou zo dadelijk wel iemand komen. We doen de rugzak af en onze schoenen uit. De regenponcho heeft alles goed droog gehouden. Vanuit de bar hebben we uitzicht op de Our. Na 5 minuten wachten begint de oude man toch in actie te komen. Dan komt alsnog de gastvrouw ten tonele. Voor 30 DM krijgen we een kamer. Na het douchen hangen we de tent te drogen in de kamer. We kunnen in het pension zelf niet eten. De keuken is gesloten. We mogen er wel zelf eten koken. Nadien zitten we nog een tijd in de bar. Er komen een paar Nederlanders op bezoek van de vlakbij gelegen camping. Het zal nog de gehele avond en nacht regenen. We zijn dan ook

erg gelukkig dat we zijn doorgelopen naar dit pension

Woensdag 31 mei.

Om half 7 loopt de wekker af. We blijven nog even een kwartiertje liggen op het luxe bed voordat we opstaan. Als we naar buiten kijken zien we dat het gelukkig niet meer regent. Het is nog wel bewolkt. We ontbijten op

de kamer en staan om half 8 buiten. De buurman is bakker en we kopen bij hem een lekker ovenvers volkorenbrood. Precies op tijd want ons laatste brood hebben we net opgegeten. Het is heerlijk rustig weer. De route blijft erg mooi. Door de bossen, soms onderlangs de Our dan weer bovenlangs via kleine paadjes voor de mooie uitzichten. Zo kunnen we meer van de omgeving genieten in vergelijking met gisteren. We volgen een deel van de route dat niet klopt met de tekst in ons boekje. We vertrouwen op de markering over erg mooie bospaadjes en later herkennen we de tekst van de route

Donderdag 1 juni 2000

Om 6.30 uur horen we de wekker weer. Voor het ontbijt lenen we de tafel en 2 stoelen van de niet aanwezige buuren. Voor 8 uur zijn we onderweg. We zien ook nu niemand van de camping rondlopen of bij de receptie zitten. Dit is dus een goedkope overnachting. Na een paar honderd meter komen we er achter dat we de waslijn vergeten zijn mee te nemen. Vincent loopt even op en neer. Om 8.20 uur passeren we de "uitgestorven" camping en vervolgen de route. We krijgen meteen een klim van 250 meter, waar we gisteren geen zin meer in hadden. Dit leidt ons naar de Neklosbiërg, waar ook een groot stuwmeer is. We zitten even op een bankje bij het meer en lopen dan verder richting Vianden. De route leidt ons via schitterende kleine paadjes. We zien regelmatig een haas, eekhoortjes voor ons op het pad en roofvogels in de lucht. We willen hier van de route af om in Vianden inkopen te doen. We kunnen kiezen tussen een steile afdaling over een asfaltweg of een stoeltjeslift naar beneden. We gaan met de lift. We doen inkopen bij een kleine supermarkt en kopen brood bij een bakker. Een paar honderd meter buiten het dorp is een tankstation, waar we onze brandstoftes bijvullen. We vragen telkens bij de caissière na waar de volgende winkel of voorziening is. Na nog 1 km volgen we de route weer. Een dik uur later lunchen we in Marxberg,

op Duitse bodem.

weer in de omgeving. Op een beschut plekje gaan we zitten op een picknickbank. Een prima plek om koffie te zetten. We lopen weer verder. De route blijft mooi, soms schijnt de zon. Echt veel leuker lopen dan gisteren. Onderweg zien we veel grote naaktslakken. Waarschijnlijk door de vele regen van gisteren. We zien al een tijdje geen geschikte plek om te zitten. Op een brug over de Our lunchen we op een stoep, heerlijk in de zon. Na 6 km komen we aan in Stolzembourg. We drinken hier wat water midden in het dorp en willen dan weer verder lopen. We zien in het dorp een camping en besluiten om 15 uur te stoppen. Volgens de planning zouden we nog 11 km verder lopen. Op deze camping is helemaal niemand. Geen gasten en ook geen beheerder. Alleen stacaravans. We lopen 1,5 km van de route naar een andere camping. Ook hier is de beheerder nergens te zien. Volgens andere vaste gasten schijnt de camping wel open te zijn. We zetten onze tent op bij een heerlijk zonnetje. Na een uurtje in de zon liggen en een warme douche zijn we helemaal opgeknapt. Omdat het morgen Hemelvaartsdag is komen er veel mensen op de camping aan die een vaste standplaats hebben en hier een lang weekend doorbrengen. De beheerder zien we vanavond niet. Om 19.30 uur komen er 2 Nederlandse jongens aan die ook de GR 5 bewandelen. Ze hebben gisteren gekampeerd in de regen in Tintesmillen. Ze hebben vandaag 30 km gelopen en zetten hier ook hun tent neer.

aan een mooie picknickbank bij de kerk. Vincent vindt de rugzak erg zwaar en geeft wat spullen aan Jeannette. Doordat er al wat gewicht van het eten uit haar rugzak is, heeft ze nog wat gewichtsruimte over. We bedenken wat we allemaal bij ons hebben en wat niet echt noodzakelijk is. Allemaal kleine dingen. We spreken af thuis nog eens al die dingen na te wegen en te overwegen wat we een volgende keer thuis willen en kunnen laten. Het is nu nog 7 km naar de camping in Blesbruck, waar we willen overnachten. In het bos missen we een gele markering. Na een stuk teruglopen en zoeken vinden we de route weer. Doordat ze op het Luxemburgse gedeelte van de GR 5 alleen maar gebruik maken van gele bollen, hebben ze geen mogelijkheid om een komende verandering aan te geven of door een kruis aan te geven dat je fout zit, het is dus iets meer opletten. We koken onderweg nog water voor koffie en komen om 15.45 uur aan op de camping. Het is ondertussen heel mooi weer geworden. De zon schijnt hevig en het is 25 °C. Heerlijk. We kunnen voor de eerste keer goed inkopen doen in een campingwinkel. Er zijn hier ook veel meer mensen. Deze keer ook vakantiegangers met tent of caravan. Van onze Nederlandse overburen mogen we 2 stoelen lenen. We eten beefburger met gebakken champignons.

Vrijdag 2 juni 2000

Om 6.45 uur staan we op en pakken de rugzak weer in, nog voordat we ook maar iemand zien op de camping. De burens zullen zo dadelijk wakker worden en dan zijn wij al weer, voor dag en dauw, vertrokken. Er is wat bewolking en mist, maar het lijkt wel een mooie dag te

worden. We lopen het kampeerterrein af en lopen over de brug van Gilsdorf. Bij de kerk van dit dorp, gemeente Diekirch, eindigt het boekje "Traject der Ardennen" en begint de route van "Luxemburg – Lotharingen". We klimmen een heuvel op. We lopen door de mistbanken. In de bossen schijnt de zon soms door de mist en bomen. Dit geeft een mooi effect aan de ochtend. De temperatuurmeter op de rugzak geeft 12 °C aan. We lopen na prachtige bospaden door een open gebied met velden. We zien Eppeldorf al in de verte liggen. Om 10.45 uur komen we hier aan en drinken

koffie in een bushokje vlak bij een oude kerk. Nadien klimmen we over een asfaltweg door het bos naar Beaufort, een kleine 6 km verder. Onderweg komen we ook andere wandelaars tegen. Die hebben dan in veel gevallen een dagrugzak bij zich. We komen ook een familie tegen die een stuk van de GR 5 loopt. Ouders met 2 kinderen en flinke bepakking. Ze vragen ons de weg, omdat ze de markering niet meer kunnen vinden. Ze hebben alleen een grote kaart bij zich, volgens ons niet echt een goede manier om een route te volgen. Na de lunch komen we langs het kasteel van Beaufort en lopen om een vijver heen en volgen een riviertje. Dit stroomt tussen grote rotsblokken. Een mooi en apart landschap, eigenlijk een sprookjesachtig geheel. We steken regelmatig het kleine riviertje over. Het is hier toeristisch, er lopen veel mensen, vaak hele families. Op het einde, na ongeveer 4 km komen we weer op een verharde weg. We drinken water op een boomstam. Vincent ziet een teek op zijn been zitten. Deze wordt met het tekenpincet al draaiend verwijderd. De eerste tijdens deze dagen, maar niet de eerste keer dat we dit moeten doen. We lopen verder naar Grundhof (gemeente Echternach) en nemen daar de bus nr. 50 terug naar Diekirch. Een uurtje later en bij de auto aangekomen zien we bij het verlaten van het parkeerterrein nog het bronzen beeld van de locomotief en de reizigers. We rijden op de terugweg via Vielsalm en nemen hier een aantal rotsstenen mee uit de oude steengroeve die we 5 dagen geleden gepasseerd zijn. Na een etentje op een terras in Beek (Limburg) komen we weer thuis.

Voor u gelezen:

Uit "De Gelderlander" van Donderdag 19 juli 2001:

ERGERNISSEN VAN EEN WANDELVRIEND

Chris van Aarssen uit Nijmegen is een ervaren Vierdaagseloper, en beleeft veel plezier aan het evenement. Toch zijn er regelmatig situaties of zaken die hem storen. Daarover heeft hij een ergerniswebsite geopend:

<http://home.planet.nl/~aarss013/vierdaagse1/erger>

Dat er meer mensen zijn, die niet altijd met even veel plezier Nijmegen ervaren, blijkt wel uit instemmende reacties, die daar binnenkomen. Hier volgen enkele "baalpuntjes":

- Kinderen, die voor de voeten van de burgerwandelaar de straat op rennen, omdat er weer een militair peloton aankomt, met natuurlijk een zak vol stickers. Dat men dan uit zijn ritme komt of zich verstapt, dat is natuurlijk niet de zaak van die blagen!
- Snelwandelaars zijn bij hem uit de gratie. Hij schrijft daarover: "40-kilometer-lopers die anderhalf uur voor de start al vooraan gaan staan om vlug weg te kunnen. Naar mijn mening wijst dit op een acute geestelijke stoornis, maar zij vinden het heel normaal. De meeste snelwandelaars hebben een eigenaardig afwijkende tred, die volgens mij door de jaren heen in hun loop is geslopen vanwege het krampachtige lopen. Op het eind van het parcours hebben ze hun beste tijd, toegejuicht door domme mensen, die denken dat de "sw's" de ware sportievelingen zijn."
- Ook wandelaars die proberen 7 kilometer per uur te lopen zijn niet helemaal normaal. Ze arriveren bij het stempelhok, terwijl dat nog niet eens bemand is!
- De studentenweerbaarheid: "Nepsoldaatjes in nepuniformpjes"
- Dat er onderweg door de commercie van alles voor niets wordt uitgedeeld, is begrijpelijk. Maar sommige wandelaars veranderen dan in zo'n enorme hebberikken, dat ze niet meer in de gaten hebben, dat anderen met een wandeltocht bezig zijn.
- De eretribune is er alleen voor de wandelaars die voor vijf uur arriveren en voor groepen (militairen, brandweer, politie), maar strompelaars en mensen die het moeilijk hebben moeten het daarna zelf maar uitzoeken.

Troost voor deze mensen en voor plezierwandelaars (lopers die ook de horeca onderhouden) is, dat er nog altijd genoeg toeschouwers voor de tribunes staan, die wel beseffen, dat dit ook een gedeelte van het Vierdaagsepeloton is.

Spreek deze kritiek U aan of bent U hierdoor juist op uw tenen getrapt, dan kunt U altijd nog naar Chris zijn internet-adres.

Hoe vindt u deze?

"Diploma van de Vierdaagse wat te gemakkelijk verdiend": uit het Eindhovens Dagblad

'Hierbij ontvangt u het diploma voor het uitlopen van de 85^e Vierdaagse van Nijmegen. Wij feliciteren u met het enorme resultaat.'

U kan zich voorstellen dat Frits Heidendaal (62) raar stond te kijken, toen hij deze woorden las, want tijdens de Vierdaagse was Frits op vakantie in Waalre. Frits had wel ingeschreven om de 40 km te wandelen, maar hij kreeg een blessure en het feest ging niet door. 'Omdat ik met de Vierdaagse op de huisdieren van vrienden heb gepast, ben ik zelfs helemaal niet in Nijmegen geweest,' aldus Heidendaal. De oud-marineofficier, die een ervaren wandelaar is, vindt het slordig van de organisatie, met name voor de mensen die de tocht wél hebben uitgelopen.

'Op deze manier is zo'n diploma niets meer waard. Het is net als bij de kruisjes die deelnemers na afloop krijgen uitgereikt. Ik ken verschillende plaatsen waar die dingen gewoon te koop zijn.'

De KNBLO vertelt dat de deelnemers dit jaar voor het eerst een diploma ontvangen, als extra erkenning voor de prestatie. Sonnevile betreurt het versturen van het diploma aan Heidendaal. 'Dit moet een incident zijn.' Omdat Heidendaal zich op maandag niet heeft gemeld met zijn inschrijvingskaart had hij van de deelnemerslijst geschrapt moeten worden. Maar met 34.434 mensen die de finish wel hebben gehaald kan zoiets voorkomen.'

Volgend jaar wil Frits Heidendaal zijn diploma zelf verdienen, maar of hij dan een diploma krijgt is nog maar de vraag. Ik liep dit jaar wel mee maar heb geen diploma gezien!!!!

EN DEZE?

Beste Ad

Hierbij stuur ik een paar foto's van de verzorging in Nijmegen tijdens de Vierdaagse.

Nu weet ik waarom ze dit de echte Vierdaagse noemen. Ik heb hem nu voor de eerste keer gelopen, maar wil er een volgend jaar weer bij zijn. Wat een feest, gezellig en sportief bezig zijn. En onderweg heel veel bekenden zien. Ook de verzorging van OLAT was goed en gezellig. De foto's mag je in het clubblad zetten en daarna aan Willem en Esther geven, die zie jij denk ik vaker dan ik.

De groetjes en tot ziens

Riet Emans

NACHT VAN WEERT - VRIJDAG 12 OKTOBER

'Café Dennenoord' Voorhoeveweg 2 Weert

30 km	start 19.00-19.30 uur	voorinschrijving tot 10 oktober f 5.00
20 km	start 19.30-20.00 uur	Daarna f 5.50 Ook groepskorting
15 km	start 20.00-20.30 uur	Reflectiekleding verplicht, zaklamp!
10 km	start 20.30-22.00 uur	Startbureau open: 18.00 uur, sluit: 01.30 uur

Organisatie en voorinschrijving:

VVV / ANWB WEERT   **Maasstraat 18**   ☎ **0495-536800**

Waar kunnen we wandelen: Zaterdag 6 oktober Lichtstadavondwandeling 19.00 uur RAMONA Eindhoven

Zaterdag 13 oktober Berg en Dal: Herfstdagtocht 7,30 uur Kantine Tennispark, Molenbosweg Afstand: 60-40 km Info: ☎035-5267286	Zondag 14 oktober Gulpen: 39° Kastelentocht 8.00 uur De Timpaan, Rosstraat 1 Afstand: 35-20-15-10-5 km Info: ☎ 043-4504073	Woensdag 17 oktober Luyksgestel: midweektocht 9.00 – 15 uur Cafe De Witrijt Afstand: 18-11-7 km Info: ☎0497-542601
Zaterdag 20 oktober Let op De OLAT tocht die in het LWP staat Moet zondag 21 oktober zijn. Info: ☎0413-475467	Zondag 21 oktober Oostelbeers: Winterserie OLAT 8.00 uur De Toverstaf, Andreasstraat 10 Afstanden: 40-30-20-15-10 km Info: ☎0413-475467	Zondag 21 oktober Weert: Rogstekertocht 8.00 uur 't Blaakven, Geuzendijk 35 Afstanden: 42-25-15-7 km Info: ☎ 0495-535280
Zaterdag-zondag 27-28 okt Beekbergen: Bondswandeling 8.30 uur Het Lienderholt, Spoekweg 49 Afstanden: 40-30-20 km Info: ☎ 055-5334822	Zondag 28 oktober Bergeijk-Weebosch: 7.00-14.30 uur Buurthuis 't Zand, Witrijtseweg 9 Afstanden: 20-15-10-7 km Info: ☎0497-541540	Zondag 28 oktober Boxtel: Herfsttocht 9.00 uur Jacob Roelantlyceum, Grote Beemd 3 Afstanden: 30-20-12-7 km Info: ☎ 0411-676558
Zaterdag op zondag 3 november Gemert: nachttocht 22.00 uur Clubhuis Zuth, Churchillaan 12 Afstanden: 25-15-10 km Info: ☎ 0492-364579	Zondag 4 november Deurne: St. Willibrordtocht 7.30 uur Gerardushuis, Parkstraat 2 Afstanden: 42-30, 20-15-10-5 km Info: ☎ 0493-316376	Zondag 4 november Waalwijk: winterserie 9.00 uur De Wierd, st. Crispijnstraat 83 Afstanden: 25-20-15-10-5 km Info: ☎ 0416-335140
Zaterdag 10 november Steenbergen: najaarstocht 8.00 uur Gem. sportpark, Seringenlaan 1 Afstanden: 40-25-15-10-5 km Info: ☎0167-566238	Zondag 11 november Someren-Eind: Hermode 9.00 uur Clubhuis Den Herd, W.Alexanderlaan 5 Afstanden: 20-15-10-5 km Info: ☎0493-490153	Zondag 11 november Tilburg: Winterserie 9.30 uur Boerke Mutsears, Vijverlaan 2 Afstanden: 40-23-12-5 km Info: ☎0416-362858
Zaterdag 17 november Putte: st.Nicolaastocht 8.00 uur Sporthal De Biezen, Schoolstraat 42 Afstanden: 30-24-18-12-6 km Info: ☎ 0164-614084	Zondag 18 november Zeeland: Winterserie OLAT 8.00 uur Cafe 't Zuid, Kerkstraat 9 Afstanden: 40-30, 20-15-10 km Info: ☎0413-475467	Zondag 18 november Gemert: winterserie Zuth 9.00 uur Clubhuis Zuth, Churchillaan 12 Afstanden: 20-12-7 km Info: ☎0492-364579

**WIJ WENSEN U PRETTIGE WANDELINGEN IN HET OLAT
JUBILEUMSEIZOEN
2001-2002**

**35^e Winterserie OLAT 1^e tocht
zondag 21 oktober 2001**

**Zaal 'De Toverstaf'
Andreasstraat 10 Oostelbeers ☎013-5141237**

ZAAL OPEN 7.15 UUR, INSCHRIJVING VANAF 7.30 UUR

Afstanden: 40 – 30 km **start:** 8.00 – 09.30 uur **inschrijfgeld:** f 5,50
20 km 9.00 – 12.30 uur f 4,50
15 – 10 km 9.00 – 12.30 uur f 3,50

INSCHRIJFGELD INCLUSIEF VERZORGING WAGENRUSTEN

**Verdere informatie: Marinus van Roosmalen ☎0413-475467 e-mail:
MVRoosmalen@hetnet.nl**

**TOT VOLGENDE MAAND
REDACTIE OLAT-NIEUWS: Margriet, Peter, Ad en Hein!**